

Mark Twain „*Tylko dlatego, że ludzie nauczyli cię, że coś jest słuszne i wszyscy w to wierzą nie czyni tego słusznym.*

Łatwiej jest oszukać ludzi niż przekonać ich, że zostali oszukani”

Sokrates „*Nie mogę nikogo niczego nauczyć. Mogę tylko zmusić ich do myślenia.*”

Platońska podstawa funkcjonowania ludzkości - *z prawdy powstaje prawda, ale z fałszu nigdy nie powstaje prawda*

Papież Franciszek „*(...) podtrzymuje się zasadę, że każdy dług, zaciągnięty zgodnie z prawem, musi zostać spłacony (...)*”

„jestem daleki od proponowania nieodpowiedzialnego populizmu”

EKONOMISTA DO PRZYJACIÓŁ URZĘDNIKÓW I PRAWNIKÓW

Prof. ALK dr hab. Krzysztof Kalicki

Zastrzeżenie: poglądy nie są banku, ani uczelni – tylko i wyłącznie moje

MOJA TEZA – PARADYGMAT ORZECZNICZY JEST SPRZECZNY Z REGULACJAMI ORĄZ FUNKCJONOWANIEM RYNKU
WALUTOWEGO – BRAK OBIEKTYWIZMU I STRONNICZOSC SĄDU

K. Kalicki, Michał Jabłoński RYNEK WALUTOWY. ODESŁANIA DO TABEL KURSOWYCH. ANALIZA EKONOMICZNO-PRAWNA, Wyd. Scholar, Warszawa 2024

kalicki@kozminski.edu.pl

Mark Twain *Żadna ilość dowodów nigdy nie przekona człowieka o słabym umyśle (parafraza)*

R.Reagen ***Sądy nie rozwiązują problemów to sądy są problemem (parafraza)***

Analiza standardowego uzasadnienia wyroku unieważniającego umowę

Sygn. akt XXVIII [REDAKTOWANE]

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia [REDAKTOWANE] 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVIII Wydział Cywilny

Chciałbym na tle argumentacji sądu wskazać, że w mojej opinii klauzule umów dotyczące walutowych kredytów hipotecznych **nie są w żadnej mierze abuzywne i nie narażają kredytobiorców na żadne istotne naruszenie ich interesów.**

Obowiązujący paradygmat uważam za fałszywy i patologiczny, sprzeczny z konstytucją i licznymi regulacjami europejskimi i krajowymi.

Walka nie idzie o sprawiedliwość, ale o unieważnienie kredytów i skutków podjętych w przeszłości decyzji, które po latach w wyniku zmiany kursów stały się mniej korzystne dla kredytobiorców oraz o uzyskanie korzyści z darmowego kredytu i nieruchomości.

Rozeszły się drogi prawa i gospodarki.

UMOWA W CHF SPŁATA W CHF

- Opinia W.Brytanii pkt.16. W związku z powyższym to do sądu krajowego należy ustalenie poprzez powołanie się na krajowy porządek prawny: a) który szczególny aspekt klauzuli jest nieuczciwy;
- Zawarli umowę kredytu nr KMI\0897650 (dalej też jako „Umowa”) Umowa ta składała się z Części I, zapisanej w formie Tabeli i zatytułowanej „Indywidualne Warunki Kredytu” (dalej jako „Część I Umowy”) oraz z Części II, zatytułowanej „Pozostałe Postanowienia Umowy Kredytu” (dalej jako „Część II Umowy”). W pkt 25, 26 i 27 Części I Umowy **wskazano kwotę kredytu „541 850 ”, walutę kredytu „CHF”** oraz okres kredytowania – od daty zawarcia Umowy do daty zwrotu 6 grudnia 2038 roku.
- **wypłata miała nastąpić przelewem w PLN na rachunek bankowy sprzedawcy - dewelopera** - celem kredytu było nabycie nieruchomości kredytowanej (dom) od sprzedawcy na rynku pierwotnym
- **Koszt kredytu** stopa referencyjna w postaci **LIBOR dla CHF3M** ustalona na dzień sporządzenia Umowy kredytu w **wysokości 2,56 %** i **marża podstawowa, wynosząca 1,30** punktów procentowych. (koszt w PLN **dwa razy wyższy**)
- **Hipoteka kaucyjna do kwoty 812 775,00 w walucie kredytu** na kredytowanej nieruchomości na zabezpieczenie roszczeń Banku

UMOWA W CHF SPŁATA W CHF; WYPŁATA W PLN LUB WALUCIE

- Za zgodą Banku **Kredytobiorca mógł dokonywać spłat rat kredytu walutowego także w inny sposób**, w tym w szczególności **dokonać spłaty w walucie kredytu lub innej walucie obcej** (bank nie odmawiał oraz **KNF X 2008 zobowiązał banki do przyjmowania spłat w walucie oraz 2011 w art. 69 ust. 3 zdanie 1 UPrB**, kredytobiorca może dokonywać spłaty rat kapitałowo – odsetkowych **bezpośrednio w tej walucie**.
- **Spłata** kredytu mogła też następować **poprzez obciążenie, w dacie wymagalności, rachunku bieżącego** kwotą raty i innych należności oraz **poprzez przelew tych środków na rachunek bieżący obsługi kredytu**. (transakcja **wymiany** na spłatę w walucie).
- Za zgodą **Banku Kredytobiorca mógł złożyć dyspozycję wypłaty kredytu (w tym także którejkolwiek jego transzy) w innej walucie niż złoty**. Bank pytał w jakiej walucie i na jakie konto przelać nadwyżkę kredytu w CHF ponad kwotę wykorzystaną na wymianę na złoty (dla dewelopera)
- **Wymiana z limitu kredytowego CHF na PLN następowała w transzach takich, jakie zlecił pisemnie klient dla dewelopera**
- Jeżeli spłata rat kredytu walutowego nastąpi w innej walucie niż waluta kredytu, wówczas **kwota wpłaty miała zostać przeliczona najpierw na złote po kursie kupna tej waluty**, a następnie na walutę kredytu po kursie sprzedaży, przy **zastosowaniu kursów obowiązujących w Banku na podstawie Tabeli Kursów**.
- „**Tabeli kursów** dla kredytów mieszkaniowych i konsolidacyjnych w walutach obcych Deutsche Bank PBC S.A.” **publikowanej na stronie internetowej Banku www.db-pbc.pl**. (czyli pełna informacja)
- **Obecnie dom wybudowany z kredytu jest wynajmowany** – przynosi dochód a klient nie ponosi kosztów kredytu, za który sfinansował dom.

OBIEKTYWIZM SĄDU - WIARYGODNE ARGUMENTY KLIENTA

- **Klient zarabiał w EUR (ale nie rozumiał ryzyka walutowego)**
- Klient nie zaciągał wcześniej kredytów
- **Klient wybrał spłatę kredytu z rachunku bieżącego w PLN (jednak wybrał)**
- Klient twierdzi, że **nie negocjował umowy** (wszystkie warunki istotne negocjował)
- **Nie informowano, że kurs CHF ma wpływ na wysokość salda zadłużenia** (a co podpisał i znał rynek – bo uzyskiwał wynagrodzenie w EUR)
- **Nie istniała możliwość wypłaty kredytu w CHF (FAŁSZ) zlecali zakup za CHF PLN**
- Nie przeczytali dokładnie całej umowy. **Powodowie nie mieli wiedzy na temat możliwości spłaty kredytu w CHF** (FAŁSZ mogli spłacać w różnych walutach [np. w EUR] ale wymaganą kwotę w walucie kredytu w CHF)
- Bank nie zapłacił Kredytobiorcom żądanej przez nich kwoty roszczeń (*fakty bezsporne – bo oskarżenie jest nadużyciem*)
- Jako wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów (**ale nie wszystkich bankowych lub ich nie uwzględnił w badaniu sprawy**)

OBIEKTYWIZM - PODEJŚCIE I OCENA SĄDU

Nitsche: *Najważniejsze są interpretacje nie fakty – interpretacje - jak z łamaniem Konstytucji*

- **Sędzia: Jako wiarygodne należało ocenić zeznania powodów**, złożone na rozprawie. Były one spójne z pozostałym materiałem dowodowym, logiczne (Czyli **zeznania banku były dla sędziego niewiarygodne, mimo dowodów z dokumentów**)
- **Zeznania świadka banku sąd uznał za irrelewantne**, bo osoba nie brała udziału w zawieraniu przedmiotowej Umowy z powodami, a jej zeznania dotyczyły jedynie opisaną ogólnie przyjętej przez Bank procedury zawierania umów kredytu hipotecznego, zaś **ustalenia te nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy**. Wskazać należy, iż **irrelewantne w niniejszej sprawie były ustalenia, dotyczące sposobu pozyskiwania przez Bank środków w CHF na potrzeby realizacji Umowy kredytu!**
- **Sędzia: nie ma znaczenia dla sprawy praktyka bankowa i obowiązujące u pozwanego procedury** (Chociaż prawo mówi o odwołaniu się do praktyki bankowej w czasie transakcji)

- W przedmiotowej Umowie nie zostały zawarte postanowienia dotyczące **sposobu ustalania kursów waluty** w Tabeli Kursów **(Skąd taki wymóg chyba nie z dyrektywy 93/13 ?) (nie bank ustala kursy tylko rynek, nie negocjuje z rynkiem,** mechanizmy ustalania kursu przez rynek są nieskończenie złożone i wieloczynnikowe, nikt nie ma algorytmu ustalania kursów patrz **praktyka rynku i np. NBP)**
- Sędzia - Dokonując incydentalnej kontroli konkretnej umowy zawartej przez konsumenta, konieczne jest zbadanie towarzyszących jej okoliczności, nie zaś generalny sposób funkcjonowania pozwanego. **(nie chce sprawdzić jak działa bank w sprawie kluczowej czyli kursów walutowych)**
- **Sąd pominął jako nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy dowód z opinii biegłego** albowiem w ocenie Sądu kwestia rodzaju ponoszonych kosztów, ewentualnych nadpłat oraz tego, **czy stosowane przez pozwanego kursy walut były kursami rynkowymi** nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.
- **(skoro sąd twierdził, że bank dowolnie może ustalać kurs to nie sprawdził, czy dowolnie, czy naruszał rażąco interesy, czy naruszał swobodę spłaty kredytu z dowolnego źródła?)**

OBIEKTYWIZM - PODEJŚCIE I OCENA SĄDU

- **Przeprowadzenie przez biegłego wyliczeń byłoby też zbędne wobec stwierdzenia, że umowa kredytu jest nieważna, a zatem rozpoznanie sprawy nie wymagało wiadomości specjalnych.** (Czyli nie wysłuchano eksperta bo sąd a priori już wiedział, że umowa jest nieważna (bez badania i bez eksperta! Wbrew dokumentom etc.)
- **Sąd nie poczynił ustaleń faktycznych** w oparciu o pozostałe, niewymienione w treści stanu faktycznego dokumenty, uznając, że **ich treść pozostaje nieistotna dla rozstrzygnięcia sprawy** (art. 227 k.p.c.). (czyli rozważył tylko to co chciał!)

CZY KREDYT BYŁ UDZIELONY W WALUCIE?

- Dokumenty – umowa i kredyt w CHF, stopa % dla CHF, źródło finansowania kredytu w CHF
- Sąd nie odróżnia waluty kontraktu (tylko w CHF) i waluty wypłaty (decyzja klienta PLN, CHF, inne waluty wymienialne) (wystarczy wejść w Google – waluta umowy a waluta wypłaty i znajduje się uzasadnienie - odniesienia do prawa bankowego i dewizowego)
- Twierdzenie, że kredytu udzielono w PLN obraża 3 ustawy, kilka rozporządzeń, dyrektywy europejskie, MSR i MSSF

+

Ustawa z dnia 29.09.1994 r. o rachunkowości Dz.U. 1994, nr 121, poz. 591; Art.3.1. banku – rozumie się przez to jednostkę działającą na podstawie przepisów Prawa bankowego;

Obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2019 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu **rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie określenia wzorcowego planu kont dla banków, Dz.U. 2019, poz. 946.**

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/815 z dnia 17 grudnia 2018 r. uzupełniające dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji jednolitego elektronicznego formatu sprawozdawczego

Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/2067, załącznik MSSF 9: Instrumenty finansowe;

Ustawa z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, Dz.U. 2017 poz. 1089. Oraz Dz.U. 2017 poz. 1089 Art. 7. 1. **Rota ślubowania składanego przez biegłego rewidenta**

SĄD ZMIENIA KWALIFIKACJĘ UMOWY WBREW PRAWU

- Teza dowodzona przez sąd (**obiektywny, bezstronny, kompetentny, etyczny**) **Żądania główne powodów o ustalenie nieważności Umowy kredytu oraz o zapłatę co do kwoty głównej zasługiwały na uwzględnienie w całości**
- **Sąd uzasadnia: Naruszenia art. 69** ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe **choć** sporna Umowa została zawarta przed zmianą ustawy Prawo bankowe, dokonaną ustawą z dnia 29 lipca 2011 roku (Dz.U. z 2011 roku, Nr 165, poz. 984)
- **(Etyka) Sąd: przyjmuje się jednak, że kredyt denominowany lub indeksowany do waluty obcej to kredyt udzielony w złotych polskich,** którego kwota jest odnoszona do waluty obcej. **Kredyt taki jest kredytem złotowym, z tym, że na skutek denominacji lub indeksacji, saldo kredytu wyrażane jest w walucie obcej, do której kredyt został denominowany lub indeksowany. Kredytobiorca może dokonywać spłaty rat kredytu bądź w walucie, do której kredyt został denominowany lub indeksowany bądź w walucie polskiej,** po przeliczeniu raty wyrażonej w walucie. (precyzyjnie spłata tylko w walucie kredytu ale złote mogą stanowić źródło zakupu CHF)
- (fiku miku i już nie ma kredytu walutowego tylko w złotych (spłacany w złotych!!!) chociaż wszystkie dyrektywy traktują kredyt denominowany jako walutowy – bez wątpliwości, podobnie jak Ustawy: o rachunkowości, biegłych rewidentach, nadzorze nad rewidentami, przyjęte przez Polskę ustawą Międzynarodowe Standardy Rachunkowości, MSSFy, przyjmowane sprawozdania przez Sąd Rejestrowy)

UWAGA SĄDU A ZGODNOŚĆ Z DYREKTYWĄ I RACHUNKOWOŚCIĄ

- **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17 / UE z dnia 4 lutego 2014 r. ROZDZIAŁ 9 KREDYTY W WALUCIE OBCEJ art. 23** W sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi 28) „kredyt w walucie obcej” oznacza umowę o kredyt, w której kredyt **jest: a) denominowany w walucie innej niż ta**, w której konsument otrzymuje dochód lub posiada aktywa, z których dany kredyt ma zostać spłacony; (kredyt w walucie = denominowany)
- Dyrektywa: Niektóre problemy dotyczyły **kredytów denominowanych w walucie obcej, które konsumenci zaciągali w danej walucie, aby skorzystać z oferowanej stopy oprocentowania**
- (Kompetencje) **Wypłata kredytu indeksowanego lub denominowanego do waluty obcej następuje w złotych polskich, zaś operacja z walutą obcą dokonywana jest jedynie „na papierze” dla celów księgowych, do faktycznego przekazania wartości dewizowych nie dochodzi.**
- **(transakcja udzielenie kredytu jest inna od transakcji zakupu lub sprzedaży waluty !** czy to znaczy, że reguły księgowe nie odzwierciedlają prawdziwie istoty transakcji bo operacje są gdzieś z boku „na papierze” ? Czyżby nieważnie? Czy dla sędziego waluta wypłaty to waluta kontraktu???
- (Kompetencje) **Sędzia nie rozróżnia waluty kontraktu i waluty płatności – Prawo Bankowe , Prawo dewizowe 18.12.1998 oraz kilkusetletnia praktyka bankowa?**

OŚWIADCZENIE O ROZUMIENIU RYZYKA KURSOWEGO

- druki „Oświadczenia”, w których podano, iż osoba, która je podpisała **jest świadoma ryzyka związanego z oprocentowaniem** kredytu konsolidacyjnego **zmienną stopą procentową** oraz ryzyka w przypadku zaciągnięcia kredytu oprocentowanego zmienną stopą procentową a także ryzyka kursowego związanego z zaciągnięciem kredytu w walucie obcej, **mogącego mieć wpływ na wysokość płaconej raty kredytu w okresie kredytowania i decyduje się na zaciągnięcie kredytu w walucie CHF.**

*Wymogi określone w **Dopiero** w 2008 r. poszerzono Rekomendację S, wydawaną przez (...), w zakresie informowania o ryzyku. Zgodnie z pkt 5.1.2 Rekomendacji S z 2008 r. bank powinien przedstawić klientowi wszystkie informacje istotne dla oceny ryzyka i kosztów związanych z zawarciem umowy, w tym w szczególności informacje o ryzyku walutowym, zmiennej stopie procentowej oraz wpływu spreadu walutowego na obciążenia z tytułu spłaty kredytu. Informacje te powinny być w formie pisemnej (np. określonej w pkt 5.1.10 i 5.1.11 rekomendacji).*

- **KNF Rekomendacja S 2013** 5.1.11. Rekomenduje się, aby bank przedstawiając klientowi ofertę kredytu, pożyczki lub innego produktu, w walucie obcej lub indeksowanego do waluty obcej wyliczał kwotę i koszty kredytu wg **aktualnych kursów walut stosowanych przez bank oraz informował klienta o kosztach obsługi** ekspozycji kredytowej w wypadku niekorzystnej dla klienta zmiany kursu walutowego i spreadu walutowego.

OŚWIADCZENIE O ROZUMIENIU RYZYKA KURSOWEGO I TREŚCI OSTRZEŻENIA

- Rozporządzenie BMR obowiązujące od stycznia 2018 wskazuje, że **pojedyncze ceny (kursy) lub wartości nie mogą być uważane za benchmarki w związku z BMR**. To implikuje, że **banki mając swoje zasady wykorzystania kursów rynkowych do budowania tabel nie są związane żadnymi wymogami BMR publikowania metodyki i uzasadniania poziomów kursu walutowego w transakcjach ze swoimi klientami** – tak jak i producent telewizora, czy rzodkiewki (konstytucja art.20)
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17 / UE z dnia 4 lutego 2014 r. **ROZDZIAŁ 9 KREDYTY W WALUCIE OBCEJ**
 - 2. Standardowe informacje **w jasny, zwięzły i widoczny sposób** wskazują:
 - j) w stosownych przypadkach, **ostrzeżenie** dotyczące faktu, że ewentualne wahania kursu wymiany walut mogą mieć wpływ na kwotę do zapłaty przez konsumenta.
 - ...f) w przypadku gdy kredyty są dostępne w walucie obcej, **wskazanie** danej waluty, wraz z informacją o konsekwencjach denominowania kredytu w walucie obcej dla konsumenta;
 - 3. Jeżeli konsument ma prawo do przeliczenia umowy o kredyt na inną walutę zgodnie z ust. 1 lit. a), **państwa członkowskie zapewniają, by kurs wymiany zastosowany do przeliczenia był kursem rynkowym mającym zastosowanie w dniu, w którym występuje się o przeliczenie**

OŚWIADCZENIE O ROZUMIENIU RYZYKA KURSOWEGO

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17 / UE z dnia 4 lutego 2014 r. **ROZDZIAŁ 9 KREDYTY W WALUCIE OBCEJ**
- **Wzór arkusza ESIS instrukcja interpretacyjna**
- 3. Główne cechy **kredytu kwota i waluta** udzielanego kredytu:
- Na przykład, jeśli wartość [waluta krajowa kredytobiorcy] obniżyła się o 20 % względem [waluta kredytu], wartość Państwa kredytu wzrosłaby do [podać kwotę w walucie krajowej kredytobiorcy]. **Kwota ta może jednak przewyższyć podaną kwotę, jeśli wartość [waluta krajowa kredytobiorcy] spadnie o więcej niż 20 %.**
- ... [kwota][waluta] Państwa dochody mogą się zmienić. Prosimy upewnić się, że w sytuacji gdy Państwa dochody zmniejszą się, będą Państwo nadal w stanie spłacać raty kredytu co [częstotliwość].
- **Total amount to be reimbursed:**
- **This means that you will pay back [amount] for every [unit of the currency] borrowed.(zmiana kursu nawet duża nie zwalnia z obsługi długu!!!)**
- 7) W przypadku, gdy waluta wykorzystywana do spłaty rat jest inna niż waluta kredytu lub gdy kwota każdej raty wyrażona w walucie krajowej konsumenta zależy od odpowiadającej jej kwoty w innej walucie, w sekcji tej podaje się datę, w której obliczany jest stosowny kurs wymiany, oraz kurs wymiany lub podstawę jego obliczania, a także częstotliwość ich dostosowywania
- (harmonogram spłat i informacja o ewentualnej wartości raty w PLN – przy opcji spłaty z rachunku bieżącego)

- (S. Obiektywizm) Do **faktycznego** (czy jest obrót niefaktyczny?) obrotu dewizowego dochodzi dopiero wówczas, gdy strony uzgodnią, że spłata kredytu przez kredytobiorcę następować będzie w walucie, do której kredyt indeksowano lub denominowano (**myli spłatę kredytu w CHF, harmonogram spłat w CHF z zakupem waluty na spłatę kredytu, dowodem są księgowania**, potwierdzone przez audytorów i kompetentne organy kontrolne – KNF, Urzędy Skarbowe np. opodatkowujące i rozliczające choćby różnice kursowe)
- (S. Kompetencje) Mając powyższe na uwadze dokonać należy rozróżnienia pomiędzy **kredytem denominowanym** do waluty obcej a „**kredytem czysto**” walutowym (w każdej dyrektywie i prawie bankowym i dewizowym są to synonimy – nie ma w prawie kategorii kredyt „czysto” dewizowy)
- (S. Kompetencje) kredyt walutowy to kredyt udzielony w innej niż PLN walucie (a sąd zinterpretował, że kredyt denominowany jest w PLN), a **zatem również w tej walucie wypłacany i spłacany**. (**fałszywa ocena charakteru kredytu denominowanego prowadzi właśnie do takiego paralogizmu** – kredyt był udzielony w walucie i jest spłacany w walucie, ale zakup waluty może pochodzić z dowolnego źródła i w dowolnej walucie wymiennej, patrz księgowania i przepisy o rachunkowości, w tym MSR, MSSF)
- **Dalej sędzia** Zgodnie z postanowieniami przedmiotowej Umowy pozwany Bank zobowiązał się postawić do dyspozycji Kredytobiorców **kredyt w kwocie 541 850, 00 CHF**. (**Czyli jaki „czysty” czy walutowy**) Istotnym jest przy tym, że w treści samej Umowy **Bank nie wskazał sposobu wypłaty** określonej nią kwoty kredytu (**słusznie bo klient mógłby zadysponować wypłatą w CHF, USD etc lub w PLN**)
- Z tego Regulaminu kwota kredytu miała zostać wypłacona Kredytobiorcy w złotych. W takiej sytuacji **Bank miał dokonać przewalutowania według obowiązującego w Banku na podstawie Tabeli Kursów kursu kupna waluty kredytu z dnia wypłaty kredytu** lub danej transzy. Za zgodą Banku Kredytobiorca **mógł złożyć dyspozycję wypłaty kredytu (w tym także którejkolwiek jego transzy) w innej walucie niż złoty.**

SĄD ZAUWAŻYŁ

Brecht Bertold: wskazywał, że „*kto nie zna prawdy jest po prostu głupcem, ale kto zna prawdę i nazywa ją kłamstwem jest kryminalistą*”

- S. Interpretacja - , jakimi kryteriami Bank miał kierować się, ustalając kursy waluty w tworzonej przez siebie Tabeli – (dla kursów walutowych jest tylko jedno kryterium- rynek, bank ustalał kursy podobnie jak każdy bank, w tym NBP, na podstawie kwotowań rynku według regulaminu)
- (Na wolnym rynku każdy kurs można zweryfikować – 5000 kantorów i kantorów internetowych, publikacje online, fintechy inne banki) nie zawiera żadnych kryteriów, w oparciu o które druga strona Umowy mogłaby zweryfikować, czy kursy te ustalane są w oparciu o obiektywne czynniki, tzn. jakie obiektywne – decyduje rynek)
- NBP: **Metody** ustalania zmieniały się wielokrotnie w ostatnich latach, **dostosowując się do ewolucji rynku, ale kurs euro w złotych jest wyliczany na godzinę 11.00 na podstawie kursów rynkowych oraz serwisów informacyjnych Thomson Reuters/Refinitiv, Bloomberg do poszczególnych walut z godziny 11.00**
- **Sąd - Bank, który ustalał kursy** potrzebne do przewidzianych Umową przeliczeń w sposób znany tylko Bankowi, na co Kredytobiorca nie miał żadnego wpływu, i nie mógł zweryfikować, **czy kursy ustalone zostały w sposób obiektywny** (jaka podstawa prawna takiej interpretacji?)
- (bank miał dostępny regulamin, ale sędzia odrzucił wystuchanie ekspertów. Więcej o rynku walutowym – systemy transakcyjne i informacyjne, platformy wielodostępowe i jednodostępowe – książka Rynek walutowy. Odwołania do tabel kursowych 2024)
- Sędzia - Interpretacja niezgodna ze stanem faktycznym - **Waluta CHF pojawiła się zatem w Umowie, tylko jako element mechanizmu przeliczeniowego**, służący obniżeniu kosztów udzielanego kredytu, ponieważ z walutą CHF wiązało się niższe oprocentowanie niż dla kredytów złotych.
- (czyli odsetki naliczane dla CHF, (co to znaczy mechanizm przeliczeniowy (czego na co) skoro bank zaciągał dla klienta zobowiązania na w walucie na wypłatę kredytu, a spłaty również mogły być realizowane w walucie z rynku)

BRAK WIEDZY O FUNKCJONOWANIU RYNKU WALUTOWEGO

- Brak swobody podmiotów w ustalaniu kursów **odbiegających istotnie od średnich wartości rynku**. Efekt arbitrażu i konkurencji
- **Powstające losowo różnice między kursami średnimi w tabelach bankowych są nieistotnie małe**, a odchylenia mieszczące się w typowych średnich wartościach w żadnym razie nie są rażące (dowód Bloomberg -Tabele kursowe w tym polskich banków)
- Na rynku walutowym **nie istnieje jeden „słuszny” kurs, ani kurs hipotetyczny**
- **Nie jest możliwy algorytm odtworzenia kursu przez konsumenta**, który nie ma dostępu do platform takich samych jak bank, nie zna czasu podjęcia decyzji, rodzaju kontrahentów dostępnych dla banku, odtworzenie kursu ustalonego przez bank - jest teoretycznie i praktycznie niewykonalne, a więc narzucanie przez urzędników lub sądy abstrakcyjnego i niewykonalnego wymogu budzi istotne wątpliwości, co do uczciwości stawiania takiego zarzutu
- Najlepiej **kursy walut kontroluje konkurencja i sam rynek**
- **Analiza empiryczna** nie potwierdza fałszywej tezy jakoby banki manipulowały czasem ustalania kursu średniego do tabeli detalicznej
- Każdy bank tworzy własny sposób próbkowania oraz poszukiwania własnego kursu średniego na rynku, Systemy automatycznych egzekucji transakcji (EA) poprawiają proces „price discovery” – **uniemożliwiają manipulacje na rynku**
- Rynek nie jest jednolity, lecz składa się z różnych segmentów oraz rodzajów technologii – platform jedno i wielodostępowych
- **Arbitraż forex** to strategia wykorzystywania różnic cenowych na rynkach forex - można go zrealizować, czasami nawet **w milisekundach** – **nie może dochodzić do istotnych różnic w kursach rynkowych**

BRAK WIEDZY O FUNKCJONOWANIU RYNKU WALUTOWEGO

- **Kurs rynkowy nie może być abuzywny teza, że** „bank ustalił kurs” jest fałszywa oraz jest tylko pretekstem i wybiegiem prawnym w zakresie nieuczciwej praktyki w sądzie w celu uzasadniania rzekomej abuzywności działania banku, bank nie ustala kursu lecz rynek walutowy
- **Gdyby bank ustalał kurs odmienny od rynkowego to** generowałby straty po stronie kupna i sprzedaży – czyli **gdyby kursy były abuzywne to orzekające sądy powinny kierować zarzuty niegospodarności art.296&1 k.k.** bezwzględna kara od 3 mies. do 5 lat. Nie było ani jednego takiego wniosku sądowego
- **Konkurencyjność i arbitraż walutowy (banków, kantorów, kantorów internetowych, platform tradingowych, fintechów) – w sensie realnym, gotówkowym a także elektronicznym tylko w Polsce zbliża się do 5000+70 i przekracza** wielokrotnie ilość funkcjonujących na rynku banków komercyjnych
- **Powiązanie platform rynku hurtowego z platformami rynku detalicznego powoduje dalsze zacieśnienie spreadów detalicznych[nawet 0,6%]**
- **Rynek jest niezwykle skuteczny w zakresie pozbawiania ceny dowolności kwotowań.** Takie stanowisko potwierdza Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (MAR) (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie możliwych nadużyć na rynku. W tej sprawie European Securities and Markets Authority (**ESMA**) uważa, że **MAR, tak jak definiuje art. 2 nie włącza transakcji walutowych realizowanych przy zastosowaniu kursów spot . – ze względu na skalę rynku nie widzi się potrzeby, aby badać abuzywność rynku walut spot** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie możliwych nadużyć na rynku oraz uchylające dyrektywę 2003/124/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE EU 2014/596/oj
- **Publiczna wiedza o kursach walutowych eliminuje znaczenie informacji poufnych i manipulacje.** Próby wprowadzania jakichkolwiek regulacji ESMA uważa za zbyt kosztowne i zbędne. **Nie wiadomo na czym mogłoby polegać „abuse risk”**

DYREKTYWY – TREŚCI POMIJANE PRZEZ SĄDY

- Dyrektywa 93/13 Art. 3.3. b) Stosowanie lit. j) **nie narusza warunków**, zgodnie z którymi dostawca usług finansowych zastrzega sobie prawo do zmiany stopy procentowej płaconej przez konsumenta lub jemu należnej albo zmiany wysokości opłat za inne usługi finansowe bez wcześniejszego powiadomienia, o ile istnieje uzasadniona przyczyna takiego postępowania
- załącznik c) **Nie stosuje się** lit. g), j) i l) do: — transakcji w obrocie papierami wartościowymi, instrumentami finansowymi lub innymi produktami lub usługami, których cena związana jest ze zmianami notowań giełdowych indeksu lub **stopy rynku finansowego, nad którymi sprzedawca czy też dostawca nie ma żadnej kontroli; — umowy kupna lub sprzedaży walut obcych**
- Warunkiem jest przedstawiona metoda, według której następuje zmiana ceny (nie dotyczy kredytów denominowanych – nie ma zmiany waluty) Metoda przy indeksacji jest jasna kurs walutowy * rata walutowa, w dacie spłaty zobowiązania)
- Dyrektywa 2004/39/WE MIFID kredyt nie jest instrumentem finansowym Specyfikacja C Instrumenty finansowe. Instytucje inwestycyjne, które podlegają wymogom nałożonym z mocy tej dyrektywy, **z wyłączeniem: a) instytucji kredytowych**,
- Dyrektywa wymagała **sformułowania jasnym i zrozumiałym językiem ostrzeżenia**,
- Kolejna dyrektywa 2014/17 14 **nie specyfikuje w żaden sposób zakresu informacji a jedynie wprost mówi o jasnych i zwięzłych informacjach ostrzegających** przed wahaniami kursów walut
- Dziubak Opinia W.Brytanii
- Pkt 4 W odniesieniu do kredytu stosowano zmienną stopę procentową opartą na trzymiesięcznej stawce CHF LIBOR, powiększoną o stałą marżę banku. Wygląda na to, że sama umowa nie zawierała żadnego zapisu co do kursu walutowego lub mechanizmu indeksowania służącego do kalibrowania salda kredytu oraz spłat do CHF oraz obliczania podlegających zapłacie odsetek. Nie istnieją polskie przepisy ustawowe, które zawierałyby uszczegółowienie tych zasad art. 6 ust. 1 jest bezwzględnie obowiązującym przepisem, który ma na celu zastąpienie formalnej deklaracji praw i obowiązków stron ze skuteczną równowagą przywracającą równość między nimi.

PARALOGIZM SĄDU - NAJPIERW KONIA ZAMIENIA W WIELBŁĄDA I KRYTKUJE, ŻE WIELBŁĄD MA GARBY

- Interpretacja sędziego - Kolejno wskazać należy, iż z treści postanowień przedmiotowej **Umowy nie wynika, jaka konkretnie kwota w złotych polskich miała zostać wypłacona** powodom przez Bank tytułem kredytu. **Nie można więc uznać, aby strony doszły do porozumienia co do wszystkich *essentialia negotii* umowy kredytu**
- (fałszywa interpretacja, **ponieważ strony doszły do porozumienia**, że z kredytu w CHF będą finansowane przelewy w PLN zgodnie z kwotami wskazanymi przez klienta w wyniku transakcji walutowej – czyli klient miał swobodę i akceptował kurs wymiany dla każdej transzy)
- Sąd interpretuje - iż strony przedmiotowej Umowy **nie uzgodniły w niej kwoty kredytu, a więc kwoty, która faktycznie zostanie wypłacona powodom w złotych polskich**
- (złoty nie był walutą kontraktu - ponieważ **kredyt był uzgodniony w CHF** klient sam decydował jaką kwotę z kredytu w CHF wymieni na złote – a o saldzie, które pozostawało na rachunku kredytowym decydował także klient - czy zatrzymać w CHF, czy w innej walucie i nawet w jakim banku!)
- Sędzia interpretuje - Przedmiotowa **Umowa dawała zatem Bankowi swobodę w ustaleniu wielkości „kredytu do wypłaty”**, czyli kwoty faktycznie oddawanej do dyspozycji Kredytobiorcy
- (**wprost przeciwnie to kredytobiorca decydował o wykorzystaniu kredytu walutowego** określając, jakie potrzebne mu są środki w PLN na dokonanie przelewu do dewelopera (deweloper miał umowę z klientem w złotych, **bank nie miał żadnej swobody w ramach umowy kredytu**)

PARALOGIZM SĄDU -NAJPIERW KONIA ZAMIENIA W WIELBŁĄDA I KRYTKUJE, ŻE WIELBŁĄD MA GARBY

- Sąd - **samo zawieranie umów o kredyt denominowany do waluty obcej było dopuszczalne w chwili zawierania przedmiotowej Umowy (na zasadzie swobody umów), to – w ocenie Sądu – w tych konkretnych okolicznościach uznać należało, iż przedmiotowa Umowa sprzeczna jest z art. 69 ust. 1 i 2 UPrB, ponieważ nie została w niej określona konkretna kwota, którą Bank zobowiązał się oddać do dyspozycji Kredytobiorcy w PLN** ani nie zostały ustalone **obiektywne kryteria, stanowiące podstawę ustalenia tej kwoty**
- (najpierw potwierdzenie, że umowa była w walucie, potem, że sędzia uznał kredyt walutowy za złotowy, a dalej, że ustalił bank kredyt w CHF ale sędzia uważa, że powinien w złotych!?)
- Konkluzja dokonana na podstawie **niezgodnych z faktami i prawem interpretacji**
- **Sąd – wobec** powyższego, podzielając argumenty powodów, zawarte w uzasadnieniu pozwu, stwierdzić należało, iż **Umowa kredytu z dnia 24 czerwca 2009 roku, jest nieważna jako sprzeczna z art. 69 UPrB 2011.**
- (czyli z fałszywie zinterpretowanym artykułem ustawy, że kredyt denominowany jest kredytem złotowym , która ustawa weszła w życie w 2011 r i dotyczyła właśnie kredytów walutowych)

FAŁSZYWE INTERPRETACJE SĄDÓW

- **Obecnie w interpretacji wielu polskich sądów tabele kursowe banków są „nieuczciwe” tylko w przypadku kredytów w CHF**, natomiast są uczciwe w przypadku zakupu i sprzedaży walut przez banki w transakcjach handlowych, usługowych, rozliczeniowych, rozliczeń kart kredytowych, transakcji płatniczych, transakcji rozliczeń obrotów z zagranicą, przeliczania wartości pozycji bilansowych i pozabilansowych, zobowiązań celnych, podatkowych itp. Jak widać wbrew twardej przepisom prawa finansowego w jednym przypadku precyzyjnie wskazuje się sposób wyliczania zobowiązań i wartości, w innym dokonując swobodnej interpretacji przepisów, łamiąc fundamentalne prawa ekonomiczne orzeka się coś wręcz zupełnie przeciwnego.
- **Ustalanie na podstawie systemów niedostępnych konsumentowi**, informacja ze źródeł wielostronnych i jednostronnych (wiele platform) konsument nie ma dostępu, platformy informacyjne są dostępne z licznymi opóźnieniami. **„Informacje mają pozwolić samodzielnie ustalić kurs wymiany stosowany przez przedsiębiorcę”, który niczego nie ukrywa i podaje kurs w tabeli, a tę można bez trudności skonfrontować z rynkiem.**
- Natomiast **kursy tabelowe różnią się między instytucjami finansowymi spreadami, które wynikają z wielu czynników**, kosztów własnych personelu, IT, kosztów regulacyjnych, kosztów finansowania zasobu walutowego oraz ryzyka kursu ustalanego na przykład na cały dzień roboczy, przy ciągłej zmienności rynku. W zakresie kursów kupna i sprzedaży działa podobny mechanizm arbitrażowy i konkurencja rynkowa. **Każdy bank ma też swoje opisane działania lub regulacje dotyczące procesu budowania tabel bankowych**, co przeczy rzekomym możliwościom manipulacji kursami walut na poziomie operacyjnym.

DYREKTYWY – TREŚCI POMIJANE PRZEZ SĄDY

- **Banki miały symetryczną z klientem wiedzę, jaka była zmienność kursów walutowych na dzień udzielenia kredytu, ale sugerowanie, że bank mógł znać informacje z przyszłości choćby, jakie kryzysy gospodarcze wybuczną w kolejnych latach**

Nie oznacza to, że gdy kurs wzrośnie ponad 20% konsument jest zwolniony z zapłaty – w **dokumencie jest nawet wyraźne wskazanie** „This means that you will pay back [amount] for every [unit of the currency] borrowed”.

- **Nieabuzywność rynku walutowego potwierdza też treść Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014** w sprawie możliwych nadużyć na rynku walutowym (MAR). W tej sprawie **ESMA wyjaśnia, że art. 2 MAR nie włącza transakcji walutowych realizowanych przy zastosowaniu kursów spot.** – ze względu na skalę rynku **nie widzi się potrzeby, aby badać abuzywność rynku walut spot.** Podkreśla się też znaczenie globalnego arbitrażu eliminującego jakiekolwiek niedociągnięcia rynku FX, czyli **żaden bank, ze względu na ten mechanizm, nie może dokonywać na tym rynku manipulacji kursowych.** Publiczna wiedza o kursach walutowych eliminuje znaczenie informacji poufnych i manipulacje.

- Kodeks cywilny - **oceny zgodności postanowienia umowy z dobrymi obyczajami dokonuje się według stanu z chwili zawarcia umowy,** biorąc pod uwagę jej treść, okoliczności zawarcia umowy. **Żaden z wyroków nie przedstawił precyzyjnego uzasadnienia, że te kryteria zostały naruszone przez banki**

NIEWYKONALNE ŻĄDANIA SĄDÓW Niemożliwe do realizacji wymagania sądów i TSUE - dowód braku wiedzy

- Niezrozumiałe są w tym kontekście postulaty, że bank powinien zapewnić konsumentowi **możliwość przewidzenia***, w oparciu o jednoznaczne i zrozumiałe kryteria*, kursów walut znajdujących zastosowanie do umowy **na przestrzeni jej obowiązywania***. Rynek dostarcza licznych informacji na temat jego stanu bieżącego i przeszłego, natomiast **przewidywanie wychodzi poza uzasadniony naukowo zakres kompetencji** w odniesieniu do rynku efektywnego. Ani nauka, ani rynek nie dają możliwości aplikacyjnej realizacji takiego postulatu
- Klienci platform transakcyjnych, aby być dopuszczonymi muszą spełnić wiele wymogów technicznych, finansowych, organizacyjnych, cenowych co oznacza, że dla przeważającej ilości klientów detalicznych te bariery dostępu do rynków hurtowych są nie do przekroczenia
- **Oczekiwanie, odtworzenia przez konsumenta, który nie ma dostępu do platform takich samych jak bank, nie zna czasu podjęcia decyzji - dokładnie kursu ustalonego przez bank jest teoretycznie i praktycznie niewykonalne**, a więc UOKiK, czy sąd narzucający abstrakcyjny i niewykonalny wymóg, chyba czyni to bez znajomości stanu rzeczy lub stoi za tym jakieś inne rozumienie tego wymogu
- Postulat tworzenia przez bank jakiegokolwiek **algorytmu ustalania kursu średniego wprowadzanego do umowy kredytu walutowego lub określania uniwersalnego spreadu dla rynku detalicznego jest w praktyce niewykonalny**
- Generalnie ustalanie kursów przez polskie banki w oparciu o kursy walutowe na rynku międzybankowym forex jest **metodologią powszechnie przyjmowaną** przez instytucje finansowe, w tym odpowiadają trybowi ustalania kursów walut przez banki centralne – w tym Narodowy Bank Polski. Specyfika rynku walutowego pozwala na wysoce precyzyjną, transparentną i weryfikowalną przez konsumenta na bieżącym rynku estymacją konkurencyjności kursu bankowego

SPREAD – KURS ZAKUPU + KOSZTY LUDZI, INFRASTRUKTURY, RYZYKA, ZYSK = KURS SPRZEDAŻY

- Przychód stanowi spread pokrywający **koszty pracowników, koszty regulacyjne, koszty systemów IT, koszty systemów operacyjnych, koszty finansowania zasobu dewizowego dla utrzymania płynności zlecanych operacji, koszty ryzyka zobowiązania się banku do przyjmowania do realizacji transakcji w okresie obowiązywania tabeli**
- Bank powinien zapewnić **możliwość nieodpłatnego dostępu klientów do informacji o kursach walutowych stosowanych przez bank, w szczególności w postaci zestawienia informacji w zakresie:**
 - **a) stosowanych przez bank kursów kupna i sprzedaży waluty obcej,**
 - **b) odrębnego zestawienia stosowanych przez bank spreadów walutowych i tak jest.**
- **Ustawa antyspreadowa 2011 nie zakazała tym samym pobierania bankom przy umowach kredytowych spreadu walutowego. Wcześniej w roku 2008 splotę w walucie z innych źródeł wdrażała Rekomendacja KNF Rekomendacja 6 ; 5.2.4 Rek. 19.2 Bank nie może ograniczać w umowie kredytu możliwości pozyskania przez klienta waluty przeznaczonej na splotę kredytu do zakresu usług oferowanych przez bank, 19.3.** Rekomenduje się, aby bank przedstawiając klientowi ofertę kredytu, pożyczki lub innego produktu, w walucie obcej lub indeksowanego do waluty obcej innej niż ta w jakiej osiąga on dochód **wyliczał kwotę i koszty kredytu według aktualnych kursów walut stosowanych przez bank oraz informował klienta** o kosztach obsługi ekspozycji kredytowej w wypadku niekorzystnej dla klienta zmiany kursu walutowego i spreadu walutowego. **Rekomendacja T** dotycząca dobrych praktyk w zakresie zarządzania ryzykiem detalicznych ekspozycji kredytowych Warszawa, **luty 2013 r.**

DYREKTYWA KURS WALUTOWY PRZELICZENIA POWINIEN BYĆ RYNKOWY Z DNIA PRZELICZENIA

- Dyrektywa 2014/17 / UE art. 23.3 nakłada obowiązek – „gdzie państwa członkowskie zapewnią, by kurs wymiany zastosowany do przeliczenia był kursem rynkowym mającym zastosowanie w dniu, w którym występuje się o przeliczenie”. Czyli dyrektywa wzywa państwa (pewnie i sądy), aby stały na straży rozstrzygnięć rynkowych, nie zaś stosowania przeliczenia po kursie historycznym – poza kursem rynkowym, który w sądach nieustannie się bezpodstawnie podważa. Wydaje się, że przeliczenia po kursie historycznym, a nie rynkowym są sprzeczne z dyrektywą unijną i racjonalnością ekonomiczną.
- Polskie banki do rozliczeń kredytów mieszkaniowych stosowały albo kursy natychmiastowe lub kursy spot i działały zgodnie z prawem europejskim
- Zgodnie z dyrektywą nie jest dopuszczalne stosowanie przez sądy kursów historycznych
- Z przeprowadzonego badania wynika, że wartość średnia odchylenia kurs badanego banku do kursu NBP wynosiła 0,5 grosza w okresie 2008 - 2019, mediana 0,34 grosza, a wariancja wynosiła 0,3 grosza, rozkład był symetryczny, o wysokiej kurtozie. Inaczej mówiąc te kursy średnie, które były podstawą dla banku do stworzenia tabeli tylko losowo różniły się od kursów NBP, których żaden sąd dotąd nie kwestionował. Brak znaczących różnic w kursach powoduje, że zarzut rażącego naruszenia zbiorowych interesów konsumentów jest absurdalny Kalicki K., Górska A. *Rynek walutowy a oprocentowanie kredytów w walutach obcych*, Bezpieczny bank 3/19 <https://www.bfg.pl/wp-content/uploads/bb.3.19.4-1.pdf>
- **Klienci dokonywali wyboru spośród wielu rodzajów umów, różnych banków, korzystają często z doradców i działających na ich rzecz pośredników. 70% klientów spłaca w CHF i 90% spłaca w EUR bez udziału banku kredytującego**

„KREDYTY BYŁY UDZIELANE W ZŁOTYCH, BO BANKI NIE MIAŁY WALUT”

- Sądy tworzą **nadinterpretacyjnie** „prawidłową wykładnię”, np. że „zgodnym zamiarem stron było udzielenie finansowania kredytobiorcy w złotych”, a „waluta obca miała służyć jako przelicznik wartości”. Ten paralogizm ignoruje, że niepodważalnym **celem było obniżenie kosztów finansowania poprzez zaciągnięcie zobowiązania po niższej stopie % w walucie**, przy akceptacji niepewności zmiany kursu, o czym explicite mowa w cytowanej dyrektywie 2014/17: „Niektóre problemy dotyczyły kredytów denominowanych w walucie obcej, które konsumenci zaciągnęli w danej walucie, aby skorzystać z oferowanej stopy oprocentowania”.
- Inny sąd stwierdza coś innego: ***Jednak były środki - Bank pozyskiwał środki na finansowanie akcji kredytowej poprzez czynności z innymi bankami zapewniając sobie kredytowanie na okres dwu, trzy letni i po tym czasie odnawia finansowanie w danej walucie.***
- Sądy sugerują, że „w rzeczywistości ryzyko walutowe w całości przerzucano na konsumenta”. To kolejny dowód, jak płytka jest wiedza ekonomiczna niektórych prawników. Zaciągnięcie kredytu walutowego i skorzystanie z niskiego oprocentowania w walucie było możliwe tylko przy podjęciu ryzyka zobowiązania w walucie o niskiej stopie procentowej
- **Wiele banków wymagało znacznie wyższej zdolności kredytowej w przypadku, gdy klient chciał korzystać z kredytu walutowego**, a elementem kalkulacji była wtedy znana zmienność kursu waluty. Zresztą przesądzającym dowodem na profesjonalność ocen ryzyka kredytowego jest fakt, że kredyty walutowe spłacały się do niedawna lepiej niż kredyty złotowe.

„KREDYTY BYŁY UDZIELANE W ZŁOTYCH, BO BANKI NIE MIAŁY WALUT”

- „banki przede wszystkim nie dopełniły obowiązku informacyjnego, a **rzetelnie poinformowany kredytobiorca, nigdy nie zawarłby takiej umowy** – konkluduje wyrok SN 29.10. 2019. Sąd Najwyższy *orzeczenie* z dnia 29.10. 2019. IV CSK 309 /18 Baza orzeczeń (Wbrew dyrektywie z 2014/17 roku)
- Gdyby banki wiedziały jak zmieniać się będą kursy walutowe i że pod ich wpływem pojawiać się będą księżycowe oderwane od rzeczywistości gospodarczej interpretacje prawne - **nieuzasadnionej „abuzywności”** – też „nigdy nie zawarłby takich umów” w Polsce .
- **Uzasadnienie niektórych wyroków w Polsce daleko wychodzi poza wskazania dyrektywy 2014/17,** która **na bank nie nakłada specyficznego zbioru informacji,** a jedynie wskazuje, że w materiałach przedumownych - ze względu na charakter i możliwe dla konsumenta konsekwencje umowy o kredyt związanej z nieruchomością mieszkalną, materiały reklamowe i dostosowane do indywidualnych potrzeb konsumenta informacje przedumowne **powinny obejmować odpowiednie ostrzeżenia przed ryzykiem** **szczególnym, na przykład ostrzeżenia o potencjalnym wpływie, jaki wahania kursów wymiany walut mogą mieć na kwotę,** którą konsument musi spłacić Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/EU z dnia 4 lutego 2014 *w sprawie konsumenckich umów o kredyt związany z nieruchomościami mieszkalnymi* i zmieniająca dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE nr 1093/2010 Dz. U.UE.L. 2014.60.34
- **Nikt nie wskazał bowiem, jakie istotne informacje potrzebnemu konsumentowi banki pomijały**

KONSUMENTCI NIE MOGLI NEGOCJOWAĆ UMÓW NIE ROZUMIELI JĘZYKA

- **Nie było jednej sztancowej umowy, ale było ich wiele** – w zależności od konkurujących banków, a **główne postanowienia były przedmiotem intensywnych negocjacji w konkurencyjnym środowisku. Banki nie były monopolistami** – było wiele ofert na rynku i klient nie był przymuszony do zawarcia umowy, co więcej **miał prawo i czas się nad nią zastanowić**, porównać oferty etc. **Umowy różniły się walutami, marżami, terminami spłat, mechanizmami obsługi kredytów, szczegółowymi warunkami umownymi.** Klienci dokonywali wyboru między nimi, rozstrzygając, które warunki i rozwiązania ekonomiczne oraz zapisy prawne bardziej im odpowiadają. **Wielu konsumentów korzystało z funkcjonujących na rynku doradców i pośredników prezentujących konkurencyjne oferty banków.** Dodatkowo dyrektywa 2014/17/UE wprowadzała rozwiązanie, że Bank przedstawia ofertę wiążącą w ciągu 7 dni, formularz oferty jest wiążący przez 14 dni, a **przyjęcie oferty w ciągu 14 dni** lub wcześniej na pisemny wniosek (czyli 21 dni na zawarcie skutecznej umowy).
- Kolejnym **pretekstem do unieważniania umów jest wymóg transparentności warunków umownych.** W przypadku umów, w których wszystkie lub niektóre z przedstawianych konsumentowi warunków wyrażone są na piśmie, **warunki te muszą zawsze być opisane prostym i zrozumiałym językiem.** I tu powstaje kolejna możliwość **nieetycznych manipulacji - co jest prostym i zrozumiałym językiem.** Umowy kredytu akurat **nie należą do skomplikowanych** – w stosunku do języka innych ww. umów konsumentów (świadczenie usług internetowych, komórkowych).
- Przez **wiele lat nie były one kwestionowane** – aż **do momentu silnej aprecjacji CHF.** Trudno też założyć, że język umowy kredytowej nie jest równie prosty i zrozumiały jak język umów z deweloperami, czy firmami komórkowymi
- Faktem jest, że **w walce sądowej o wielkie pieniądze nawet dealerzy bankowi twierdzą, że nie wiedzą co to jest kurs walutowy** – chcąc przed sądem doprowadzić do unieważnienia umowy.

CZY KONSTYTUCJA UPRAWNIA SĄDY DO PODWAŻANIA PRAWA PODMIOTÓW DO USTALANIA CEN/KURSÓW? CZY NIEUCZCIWEJ PRAKTYKI RYNKOWEJ NIE TRZEBA DOWODZIĆ?

Czy na **wolnym rynku jakkolwiek przepis nakazuje wskazywanie reguł kształtowania cen/kursu walutowego?**
O kursie decyduje popyt i podaż na rynku hurtowym stąd bank **pozyskuje informację drogą próbkowania, często sam pozyskuje waluty dla kredytobiorców z rynku**

Na **konkurencyjnym rynku podmioty działając zgodnie z konstytucją mają prawo ustalać ceny, chyba, że ustawa reguluje inaczej**

Art. 20 Konstytucji: Społeczna gospodarka rynkowa oparta na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej.

Na rynku konkurencja i arbitraż walutowy nie dopuszcza do powstawania **rażących różnic naruszających interes konsumenta** – brak dowodów na takie działania banków, czy rynku

Art. 21 Rzeczpospolita Polska chroni własność i prawo dziedziczenia. **Wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem.**

CZY KONSTYTUCJA UPRAWNIA SĄDY DO PODWAŻANIA PRAWA PODMIOTÓW DO USTALANIA CEN/KURSÓW? CZY NIEUCZCIWEJ PRAKTYKI RYNKOWEJ NIE TRZEBA DOWODZIĆ?

Art. 76 Władze publiczne **chronią konsumentów**, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz **przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi**. Zakres tej ochrony określa ustawa. **Sądy nie badają nieuczciwości praktyk**

Sądy nie wskazują i nie badają „nieuczciwych praktyk rynkowych” (Dyrektywa MAD- **Market Abuse Directive i Market Abuse Regulation**), określa przykładowe nieuczciwe praktyki

- **Insider trading** – przewaga dostępu do informacji – transakcje lub zlecenia
- **Wash trades** – sztuczny obrót
- **Painting tape** – fałszowaniu obrazu firmy
- **Momentum ignition** – inicjowanie tendencji
- **Placing orders with no intention to execute them** – anulacje transakcji
- **Pump and dump** – zawyżanie ceny przez plasowanie transakcji kupna a potem szybka sprzedaż
- **Trash and cash** – zaniżanie ceny a później tańsze odkupowanie
- **Making the close** – wpływanie na cenę zamknięcia
- **Layering and spoofing** – fałszywe zlecenia – składanie i wycofywanie
- **Volume of transaction** – manipulowanie udziałem w transakcjach w określonym czasie
- **Cornering the market** – monopolizowanie rynku
- Rozpowszechnianie pogłosek, zatajanie informacji

Sądy interpretując Konstytucję nie wskazują i nie dowodzą nieuczciwych praktyk rynkowych rzekomo stosowanych przez banki

DYSKUSYJNE I FAŁSZYWE INTERPRETACJE URZĘDÓW I SĄDÓW

- Teza Prezesa UOKiK „**Stosowane przez banki kryteria dotyczące ustalania tzw. spreadu rażąco naruszają interesy konsumentów. Kredytobiorcy nie mają możliwości sprawdzenia, w jaki sposób banki wpływają na kursy walut publikowane w ich tabelach i w efekcie, czy nie naliczają im zbyt wysokich rat kredytu. Banki poprzez zapisy klauzul niedozwolonych zapewniły sobie możliwość subiektywnego ustalania wysokości kursów walutowych, w efekcie czego konsumenci mogli płacić zawyżone raty kredytów***
- UOKiK „**postanowienia umów kredytów indeksowanych i denominowanych, zezwalają bankowi w istocie na dowolne określenie kursu waluty obowiązującego przy wypłacie i spłacie kredytu**”. (Koronny ale fałszywy argument abuzywności „**bank ustalił w tabeli kurs walutowy**” – nie bank ale rynek)
- Postanowienia klauzul przeliczeniowych w umowach kredytów indeksowanych i **denominowanych są wadliwe, bo nie zawiera definicji sformułowania „średni kurs z rynku walutowego”** oraz że „**wyrażenie forex nie jest zatem wskazaniem konkretnego serwisu tylko nazwą rynku walutowego**” (żaden serwis informacyjny nie daje jednoznacznego kursu dla całego rynku – tylko systemy transakcyjne, FOREX jest jednoznaczny – rynek hurtowy międzybankowy)
- „**że kursy dewiz są ustalane przez banki w arbitralny i nieprzewidywalny dla konsumentów sposób.**” (Fałsz: rynek ustala kurs nie arbitralnie)

DYSKUSYJNE I FAŁSZYWE INTERPRETACJE URZĘDÓW I SĄDÓW

- **Przedział czasu** dla ustalenia kursu w godzinach rannych **ma umożliwić bankowi „dowolny i arbitralny wybór danych, na podstawie których wyznacza kursy walut obowiązujące Bank”**. Zdaniem Urzędu **„rodzi to ryzyko, że Bank będzie wybierał takie dane, które będą najbardziej korzystne ekonomicznie dla niego”**. (Fałsz: sprzeczny z rynkiem efektywnym) Aby to stwierdzenie mogło być prawdziwe, musiałoby oznaczać, że bank posiada nadzwyczajną wiedzę profetyczną i może przewidzieć, w którym kierunku zmienią się kursy w ciągu kolejnych godzin (Fałsz sprzeczny z danymi empirycznymi)
- **Technicznie może być tyle kursów średnich, ile banków** z ich metodami szacowania wartości średniej, ze względu na moment czasu, miejsce, dostęp, zakres panelu podmiotów mieszczących się w danym procesie kalkulacji oraz zróżnicowanie źródeł danych
- **Publikowanie kursów w tabelach jest obowiązkiem banków wynikającym z ustawy**. Zgodnie z art. 111 ust. 1 pkt 3 prawa bankowego bank obowiązany jest ogłaszać w miejscu wykonywania czynności, w sposób ogólnie dostępny stosowane kursy walutowe – łatwe do weryfikacji z tabelami innych banków, kantorów, fintechów, internetu np. FOREX
- **Banki publikują kursy o określonej godzinie, która jest dostępna na ich stronach internetowych, z tym, że obserwacja rynku walutowego w bankach odbywa się do ok. 15 min przed godziną publikacji**. Jest to czas niezbędny na przygotowanie transferu średnich kursów walutowych z rynku do systemów informatycznych w bankach – kierunek ustalania kursów jest **od rynku do tabeli kursowej**
- Patrz **wyrok sądu najwyższego w Austrii, stanowisko ESMA**

CZY INTERPRETACJE SĄDU NAJWYŻSZEGO SĄ ZGODNE Z KONSTYTUCJĄ I RZECZYWISTOŚCIĄ GOSPODARCZĄ

- Sąd Najwyższy uwzględnił skargę kasacyjną ze względu na zasadność zarzutu nr 3 skargi, tj. uznanie, że nieważność (a według Sądów obydwu instancji dodatkowo abuzywność) postanowień umowy o stosowaniu kursów CHF ustalanych przez bank prowadzi do nieważności całej umowy. (FAŁSZ interpretacji mechanizmu rynkowego) W pierwszej kolejności Sąd Najwyższy rozważył dopuszczalność umów, w których od początku przewidziano waloryzację świadczeń pieniężnych kursem waluty obcej bez sprecyzowania sposobu ustalania kursu przeliczenia (kredyty denominowane nie wymagają żadnego przeliczenia)
- Sąd Najwyższy, kurs nie byłby abuzywny: Gdyby w umowie został przyjęty obiektywny (zewnętrzny – czyli jaki? Forex) kurs waluty (podstawa prawna konstytucja – wolny rynek), albo jeśli mechanizm waloryzacji byłby uzgodniony z konsumentem, odnosił się do mierników obiektywnych (kryteriów – jakich?), a do tego napisany zrozumiałym językiem nie tylko pod względem gramatycznym, ale także w sposób przejrzysty i transparentny przedstawiał konkretne działanie tego mechanizmu, takie postanowienie nie spełniałoby przesłanek abuzywności (nie ma możliwości ustalania kursu walutowego poza rynkiem – postulat nie do zrealizowania!).
- **Sąd Najwyższy stwierdził, że wprowadzenie do umowy kredytowej zawieranej na wiele lat, mającej daleko idące konsekwencje dla egzystencji konsumenta (a banku nie? – równowaga stron!!), mechanizmu działania kursowego wymaga szczególnej staranności Banku w zakresie wyraźnego wskazania zagrożeń wiążących się z oferowanym kredytem, tak by konsument miał pełne rozeznanie konsekwencji ekonomicznych zawieranej umowy w związku z czym obowiązek informacyjny w zakresie ryzyka kursowego powinien zostać wykonany w sposób jednoznacznie i zrozumiale unaoczniający konsumentowi (sąd nie określa, jakie przepisy definiują treść informacji i jakiej informacji bank nie podał - patrz dyrektywa 2014)**
Obowiązek informacyjny określany jest nawet jako "ponadstandardowy", mający dać konsumentowi pełne rozeznanie co do istoty transakcji (sąd nie definiuje, jakie informacje powinien przekazać bank i w jakim przepisie są zdefiniowane? Podobnie dyrektywa z 2014)

CZY INTERPRETACJE SĄDU NAJWYŻSZEGO SĄ ZGODNE Z KONSTYTUCJĄ I RZECZYWISTOŚCIĄ GOSPODARCZĄ?

- **Oczywiście kurs waluty był obiektywny i pochodził z rynku**, a bank nie miał monopolu na rodzaj spłaty kredytu - w walucie czy na polecenie klienta z rachunku rozliczeniowego w PLN **o tym decydował klient**
- **W przypadku kredytu denominowanego w walucie nie ma potrzeby waloryzacji**
- Sąd Najwyższy 2023: **Podkreślić należy, że w kredycie denominowanym kwota kredytu jest wyrażona w walucie obcej, a zostaje wypłacona w walucie krajowej według klauzuli umownej opartej na kursie kupna waluty obcej obowiązującym w dniu uruchomienia II CSKP 1495/22 9 (waluta kontraktu waluta wypłaty)**
- Sąd sugeruje, że kredyt został zawarty w złotych, sic! chociaż może jednak w walucie obcej? **Fałsz: W dyrektywie UE jest - w obu rodzajach kredytu (indeksowanego i denominowanego – w dyrektywach denominowany i kredyt w walucie obcej to to samo) kredytobiorca spłaca raty w walucie krajowej na podstawie klauzuli przeliczeniowej zgodnie z bieżącym kursem sprzedaży waluty obcej określonym przez bank lub w walucie**
- **Sąd Najwyższy zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 15 listopada 2019 r. w sprawie V CSK 347/18: Abuzywność = „Postanowienia umowy lub wzorca, ustalone jednostronnie przez bank, i przyznające mu uprawnienie do jednostronnego, samodzielnego ustalania kursu kupna” (a jak rola rynku? Skąd bank czerpie kurs waluty? Rynek oznacza konkurencję i arbitraż walutowy! Konstytucja art.20)**
- **Abuzywności wynika ze swobodnej interpretacji ogólnych sformułowań – wbrew treści i intencji wielu przepisów**

CZY INTERPRETACJE SĄDU NAJWYŻSZEGO SĄ ZGODNE Z KONSTYTUCJĄ I RZECZYWISTOŚCIĄ GOSPODARCZĄ

- **Sąd Najwyższy: Pobieranemu spreadowi nie odpowiadało żadne świadczenie banku.**
- *(Fałsz, brak wiedzy: marża pokrywa koszty osobowe, infrastrukturę banku, systemy, sprawozdawczość, regulacje, koszty utrzymania zasobu, koszty ryzyka, a świadczenie jest ofertą usługi wykonania w każdej chwili transakcji walutowej na życzenie klienta)*
- **Sąd Najwyższy: Kredytobiorca zaciągając i spłacając kredyt, nawet tego samego dnia i przy niezmiennym kursie waluty, zobowiązany byłby bowiem do spłaty wyższej kwoty, aniżeli pożyczłby**
- *(Brak wiedzy: koszty transakcji pokrywa się z marży, tu dwie transakcje sprzedaży i kupna waluty)*
- **SN: . Brak odesłania do tabel banku nie wpłynęły na wolę kredytobiorców!!!. Natomiast bank dzięki zastosowaniu innego kursu przy wypłacie kredytu i innego przy spłacie uzyskał dodatkową marżę (spread) i powstaje pytanie, czy zawarłby umowę bez tego dodatkowego zysku.** Żadna ze stron nie podnosiła, że ta dodatkowa marża banku była warunkiem koniecznym zawarcia umowy. **Zysk osiągnięty przez bank ze II CSKP 1627/22 9 ze względu na zastosowanie różnych kursów** jest łatwy do obliczenia i możliwy do zwrotu kredytobiorcy bez uznania umowy za nieważną w całości
- *(wniosek, że umowa jest ważna należy uznać za słuszny, natomiast spreadu bank może nie uzyskać, gdy klient spłaca w walucie – spread uzyska np. kantor, czy inny bank)*

FAŁSZYWE INTERPRETACJE SĄDÓW

-
- **„Kredyty były udzielane w złotych, bo banki nie miały walut”**, „waluta obca miała służyć jako przelicznik wartości”. Finansowanie było w postaci zaciągniętych przez banki kredytów walutowych, czy wyemitowanych w walucie obligacji.
 - **J. Hicks wskazywał, że najbardziej obiektywnym źródłem informacji o przedsiębiorstwach są ich bilanse**. Czas, aby sądy w Polsce do nich się odniosły, a nie pomijały dokumenty banków prowadzone zgodnie z ustawami i międzynarodowymi standardami, potwierdzone przez zaprzysiężonych audytorów, KNF, US.
 - **Powszechna teza, że „postanowienia umów kredytów indeksowanych i denominowanych zezwalają bankowi w istocie na dowolne określenie kursu waluty obowiązującego przy wypłacie i spłacie kredytu”**.
 - Sądy nie dostrzegają, że w gospodarce rynkowej nie istnieje **„w istocie dowolne” kształtowanie transakcyjnego kursu czy ceny, ponieważ tabela kursowa jest skierowaną otwartą ofertą do publiczności/klientów w zakresie kupna i sprzedaży waluty i arbitrażowy mechanizm rynkowy, przy błędnym lub jak się sugeruje nierynkowym kursie, działałby na szkodę banku – odpowiedzialność karna**
 - **Fałsz Konsumenci nie rozumieli języka umowy, czy umowy telekomunikacyjne są prostsze**
 - **Fałsz Bank powinien dokonywać wymiany walut po kursie średnim**

FAŁSZYWE INTERPRETACJE SĄDÓW

- **Sąd - W doktrynie i orzecznictwie powszechnie już przyjmuje się, że odwołanie się do kursów walut zawartych w tabeli kursów i ogłaszanych w siedzibie banku narusza równorzędność stron umowy przez nierównomierne rozłożenie uprawnień i obowiązków między partnerami stosunku obligacyjnego oraz, że prawo banku do ustalania kursu waluty nieograniczone skonkretyzowanymi, obiektywnymi kryteriami zmian stosowanych kursów walutowych świadczy o braku właściwej przejrzystości i jasności postanowienia umownego**
- **Aneks dyrektywy 93/13, opinia ESMA;** sądy nie formułują co oznacza przejrzystość i jasność kursów walutowych, albo na czym polega nieprzejrzystość tabeli kursowej??? BMR - etc
- **Sąd – język uzasadnienie anulacji umowy - sprzedaż CHF w stosunku do PLN bez wskazania reguł kształtowania tego kursu stanowi postanowienia naruszające dobre obyczaje, godzi bowiem w istotę równowagi kontraktowej stron.** Polityka kursowa banku i decyzje władz banku nie mogą w sposób nie poddany kontroli kontraktowej wpływać na obowiązki kredytobiorców. [...] **Doszło w konsekwencji stosowania takiego postanowienia do rażącego naruszenia interesu konsumenta jako strony umowy kredytowej, nawet wówczas, gdy - w ocenie sądu - sam konsument w toku postępowania nie przedstawił dowodów wskazujących na takie naruszenie**
- **(a sąd nie zbadał, czy interesy konsumenta zostały rażąco naruszone!!!)**
- **Sąd Okręgowy potwierdził, że uchylił się od oceny czy uznane za sprzeczne z dobrymi obyczajami postanowienia umowy stron rażąco naruszały interes konsumenta**

FAŁSZYWE INTERPRETACJE SĄDÓW

- Interpretacja sądu Brak **postanowienia umownego, które uniemożliwia konsumentowi przewidzieć**, na podstawie transparentnych i zrozumiałych kryteriów, wynikających dla niego z umowy konsekwencji ekonomicznych. **Abuzywnego charakteru tych klauzul nie ujmuje twierdzenie pozwanego, że stosowane przez niego kursy walut kalkulowane były w oparciu o czynniki obiektywne, ani ustalenie, że kursy CHF stosowane przez pozwanego nie odbiegały istotnie od kursów stosowanych przez inne Banki komercyjne i od średniego kursu NBP, ani nawet ustalenie, że ogólny koszt kredytu udzielonego na warunkach przewidzianych w umowie nie odbiegał od kosztów kredytu w tożsamej wysokości, który udzielony byłby według warunków przewidzianych dla kredytów złotówkowych. Okoliczności te nie zmieniają bowiem faktu, że kursy walut były kształtowane jednostronnie przez pozwanego Bank.**
Regulamin nie wskazywał obiektywnych czynników ustalania kursu walutowego
- *(czyli dla sądu rynek nie jest obiektywny ale sąd nie sprawdził, czy kursy były jednostronne, czy zgodne z rynkiem i nie były rażąco różne od rynku)*
- *Umowa kredytu nie przedstawiała w sposób przejrzysty mechanizmu wymiany waluty, tak by pozwana mogła samodzielnie go oszacować w oparciu o zrozumiałe kryteria. Zabrakło w niej instrumentu pozwalającego weryfikować pozwanej decyzje banku w zakresie wyznaczanego kursu*
- *(brak wiedzy sądu: technicznie niewykonalne dla konsumenta – brak dostępu do systemów transakcyjnych, transakcje w milisekundach, liczne platformy transakcyjne i informacyjne, brak możliwości technicznych i teoretycznych – czy konsument przy zakupie rzodkiewki ma zrozumiałe kryteria ustalenia ceny?)*
- *Sąd, że zawarte w umowie klauzule indeksacyjne nie zostały indywidualnie uzgodnione*
Za indywidualnie uzgodnione można uznać bowiem jedynie te postanowienia, które były przedmiotem negocjacji, bądź są wynikiem porozumienia lub świadomej zgody co do ich zastosowania
- *(Sądowa interpretacja: podpisanie umowy dla sądu nie jest świadomą zgodą)*

FAŁSZYWE INTERPRETACJE SĄDÓW

- Sąd - Wprowadzającym w błąd zaniechaniem może być w szczególności:
 - 1) **zatajenie lub nieprzekazanie** w sposób jasny, jednoznaczny lub we właściwym czasie istotnych informacji dotyczących produktu; **brak równowagi wynikający z silniejszej profesjonalnej pozycji banku**
- **(fałsz: wiedza o przyszłych zmianach kursów jest symetryczna – ani bank, ani klient nie mają skutecznego systemu prognozowania kursów walut – jeszcze na 30 lat)**
Sąd - **Ogólnik – w jakim zakresie - brak równowagi związany jest z istniejącym deficytem informacyjnym po stronie kontrahenta profesjonalisty. Na profesjonalistę są nakładane obowiązki informacyjne wobec kontrahenta - konsumenta w znacznie szerszym zakresie niż na tle typowych relacji umownych** (żaden sąd ich nie wymienia konkretnie w odniesieniu do regulacji, nawet profesjonalista nie ma wiedzy o przyszłości)
- **Sąd...Z opisanych wyżej względów uprawniona jest ocena, że cytowane postanowienia są niedozwolonymi postanowieniami umownymi w rozumieniu [art. 385¹ § 1 k.c.](#) Dlatego nie wiążą pozwanej.**
- **(Czyli błędne i ogólne interpretacje sędziego pozwalają stwierdzić abuzywność !! Brak odniesienia do załącznika w tej dyrektywie 93/13)**
- **Sąd przyznaje - W orzecznictwie sądowym dopiero od kilku lat toczą się procesy oparte na twierdzeniach o nieważności umów kredytowych indeksowanych waluta obcą, w szczególności frankiem szwajcarskim i nie sposób wskazać, że orzecznictwo to jest jednolite**

FAŁSZYWE INTERPRETACJE SĄDÓW

- Wybieg – żaden sąd nie wskazuje na czym polegała szczególna niestaranność banków w czasie udzielania kredytu. Sąd wyraża opinie ahistorycznie, bez uwzględnienia standardów wtedy stosowanych
 - Żaden przepis, ani dyrektywa, ani sąd nie odpowiada co oznacza konkretnie ogólnik – „jednoznaczne i zrozumiałe” – czysty wybieg prawny – **brak wskazania co sąd uznał za niejednoznaczne i niezrozumiałe**
 - **Oczywiście brak definicji „pełne rozeznanie”** każde działanie człowieka obciążone jest ryzykiem możliwym do oszacowania tylko na dany moment – przyszłość jest nieznana
 - *Fałszywa interpretacja uzasadniająca rzekomą abuzywność – sąd: ukształtowana przez pozwany Bank treść łączącej strony umowy kredytu i niepełne wypełnienie przez Bank obowiązków informacyjnych o możliwej rażącej dysproporcji świadczeń przemawia za przyjęciem abuzywnego charakteru zawartych w umowie klauzul indeksacyjnych*
 - *(Sąd sam przyznaje, że - W razie wątpliwości za istotne informacje, o których mowa w ust. 1, uważa się informacje, które przedsiębiorca stosujący praktykę rynkową jest obowiązany podać konsumentom na podstawie odrębnych przepisów.
SĄD - Nie przytacza przepisów ale interpretuje, że bank nie działał zgodnie z przepisami jakimi??? Jedyny znany przepis zgodnie z prawem art. 69 Prawo Bankowe*
- Sąd - **spread to ukryta prowizja, której wysokość również zależała wyłącznie od banku.**
- **Fałsz interpretacyjny spread nie jest prowizją a ich wartość wynika m.in. Z kosztów i stanu rynku**

FAŁSZYWE INTERPRETACJE SĄDÓW

- **Sąd... kredyty - indeksowanie nie jest świadczeniem głównym !!! W umowie kredytu, zgodnie z [art. 69 ust. 1 ustawy prawo bankowe](#) świadczeniem głównym banku jest udostępnienie kredytobiorcy oznaczonej kwoty pieniężnej, zaś świadczeniem głównym kredytobiorcy zwrot otrzymanych środków pieniężnych, uiszczenie opłat z tytułu oprocentowania i prowizji. Cytowane klauzule waloryzacyjne nie stanowią, dlatego głównego świadczenia stron. **Wprowadzają, bowiem sposób podwyższenia świadczenia głównego.** Choć waloryzacja rat kredytu i przeliczanie należności banku z waluty obcej na polską jest pośrednio powiązane ze spłatą kredytu, to brak podstaw przyjęcia, że ustalenia w tym zakresie są postanowieniami dotyczącymi głównych świadczeń stron. (fałszywa interpretacja – wypłata w złotych nie stanowi waluty umowy)
Sąd: W konsekwencji należy stwierdzić, że postanowienia umowy kredytowej zawierające uprawnienie banku do przeliczania sumy kredytu i poszczególnych rat do franka szwajcarskiego, **nie dotyczą głównych świadczeń stron (wątpliwa interpretacja bo kredyt ustalony w walucie nie wymaga żadnych przeliczeń bo sam jest świadczeniem głównym)****

FAŁSZYWE INTERPRETACJE SĄDÓW

- Kwota kredytu

Sąd uważa, że **Kwotę kredytu określono na 102 000 zł** (§ 1 ust 2 umowy), a okres kredytowania na 360 miesięcy, do dnia 1 listopada 2035 roku, chociaż nieco dalej W harmonogramie spłaty kredytu, stanowiącym załącznik do umowy a sporządzonym w dniu 6 grudnia 2005 r., **wskazano, że kwota kredytu to 41.583,43 CHF.**

Biegły sądowy: indeksacja powoduje utrzymujący się w czasie, nieuzasadniony inflacyjną zmianą siły nabywczej PLN i (...) przyrost długu konsumenta (tu żadnej indeksacji nie ma)

- Jedno zdanie (fałsz, niewiedza, fałsz):

1. Kursy walut nie zmieniają się tylko w jednym kierunku,
2. Inflacja nie jest jedynym czynnikiem, wpływającym na zmianę siły nabywczej
3. Dług ustalony w walucie kontraktu nie zmienia się

POMIJAM EWIDENTNE BŁĘDY

- Czasami spotyka się też **zarzut jakoby kredyty walutowe są instrumentami pochodnymi**. Warto przyjrzeć się szczegółom takiego twierdzenia i ich zgodności z prawem. **Zgodnie z dyrektywą MIFID 2004/39/WE i jej załącznikami- ani kursy walutowe, ani kredyty walutowe nie są instrumentami finansowymi pochodnymi** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014 /65/UE z dnia 15 maja 2014 r. *w sprawie instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE* ; EU/Eli/Dir/2014/65/oj dokument32014L0065
- **Takie absurdy jak naliczanie odsetek libor od kapitału w złotych** (procent gruszek naliczany od jabłek), twierdzenia, że bank a nie rynek ustala kursy, że spread może być za wysoki lub za niski bez refleksji na temat rynku, kosztów i ryzyka kursowego, przy wystawianiu oferty wiążącej bank np. na cały dzień,
- Aby ostatecznie **pognać banki pozycujący ich klienci używają ostatecznego (niesprawdzonego) argumentu, że banki najlepiej zarabiają na kredytach walutowych**. Warto sprawdzić, że marże banków od kredytów walutowych są niższe niż od złotych, koszty kapitału i buforów znacznie wyższe, wysokie są też **koszty regulacyjne** – nie wspominając już o rosnącym ryzyku prawnym w Polsce.
- Last but not least wątpliwości budzi fakt, że obok prawników, ekonomistów, pracowników banków, dilerów walutowych, pracowników sektora ubezpieczeniowego, dziennikarzy postów, senatorów, kadry rządowej , kredytobiorcami są również sędziowie i ich rodziny. **Konflikt interesów dotyczy sytuacji, gdzie w wypełnianiu swojej funkcji konkurują sprzeczne cele wykluczające obiektywizm**. Pojawia się na przykład pytanie o konflikt interesu w orzekaniu w sprawach kredytów indeksowanych/denominowanych, gdzie umowy sformułowane zostały już dawno temu (nierzadko przez samych pełnomocników procesowych i strony tych postępowań) a są oceniane ze świadomością własnych lub rodzinnych zaangażowań kredytowych.

INFORMACJE DLA KLIENTA

- **Dyrektywa 2014/17 nawet podkreśla, że informacja ma być jasna i zwięzła oraz zawierać ostrzeżenie dotyczące faktu, że ewentualne wahania kursu wymiany walut mogą mieć wpływ na kwotę do zapłaty przez konsumenta i o konsekwencjach denominowania kredytu w walucie obcej, co polskie banki czyniły od samego początku.** Sama dyrektywa wskazuje na zwięzłość, a nie na dziesiątki stron analiz, szacunków, prognoz, estymacji i informacji, oczywiście szamani prawa mogą wykorzystywać brak precyzji dyrektywy i tworzyć pole dla nieuczciwych, rozszerzających interpretacji – **Dyrektywa pkt. f) w przypadku gdy kredyty są dostępne w walucie obcej, wskazanie danej waluty, wraz z informacją o konsekwencjach denominowania kredytu w walucie obcej dla konsumenta;**
- Żaden sąd nie określił treści takich informacji
- Ale były wymogi określone w *Dopiero w 2008 r. poszerzono Rekomendację S, wydawaną przez (...), w zakresie informowania o ryzyku. Zgodnie z pkt 5.1.2 Rekomendacji S z 2008 r. bank powinien przedstawić klientowi wszystkie informacje istotne dla oceny ryzyka i kosztów związanych z zawarciem umowy, w tym w szczególności informacje o ryzyku walutowym, zmiennej stopie procentowej oraz wpływu spreadu walutowego na obciążenia z tytułu spłaty kredytu. Informacje te powinny być w formie pisemnej (np. określonej w pkt 5.1.10 i 5.1.11 rekomendacji).*

INFORMACJE DLA KLIENTA

- W pkt 5.1.11 KNF 2008 sformułował zalecenie przedstawienia symulacji wysokości rat (...) przy **czterech założeniach**: a) kosztów obsługi ekspozycji kredytowej z uwzględnieniem **aktualnego poziomu kursu** złotego do waluty ekspozycji kredytu, **bez zmian poziomu stóp procentowych**, b) kosztów obsługi ekspozycji kredytowej w sytuacji, **gdy stopa procentowa dla waluty ekspozycji kredytowej jest równa stopie procentowej dla złotego**, a **kapitał ekspozycji kredytowej jest większy o 20%**, c) kosztów obsługi ekspozycji kredytowej **przy deprecjacji kursu złotego do waluty ekspozycji kredytowej w skali odpowiadające różnicy między maksymalnym i minimalnym kursem złotego do waluty ekspozycji kredytowej w ciągu ostatnich 12 miesięcy**, bez zmian poziomu stóp procentowych i d) kosztów obsługi ekspozycji kredytowej **przy zmianie spreadu walutowego w skali odpowiadającej różnicy między maksymalnym i minimalnym spreadem walutowym w ciągu ostatnich 12 miesięcy**, bez zmian poziomu stóp procentowych i zmiany kursów walutowych. Zalecenie dotyczące symulacji przy założeniach wymienionych **w pkt a-c było powtórzeniem zalecenia zawartego w rekomendacji szczegółowej nr 5.1.7, przyjętej przez (...) w marcu 2006 r.**, gdy kurs franka szwajcarskiego kształtował się na poziomie 2,4162 zł. W chwili przyjęcia Rekomendacji S z 2008 r. w dniu 17 grudnia 2008 r.

INFORMACJE DLA KLIENTA

- Klienci podpisywali odrębny dokument dotyczący świadomości zmiany kursu walutowego
- **Zarzut, że bank niedostatecznie „szczegółowo” i publicznie nie ujawniał procedur pracy dealerów w tym zakresie?** Jak pracuje dealer? Zbiera oferty, porównuje z ofertami w systemach transakcyjnych jedno i wielodostępowych dla danego banku, ocenia płynność rynku, wyciąga wartość kursu średnia/mediana i przekazuje do osób tworzących tabele kursowe. Nie zarządzający bankiem ale właśnie rynek determinuje kursy walut. Czy producent telewizora czy rzodkiewki ma ogłaszane procedury tworzenia ceny na wolnym rynku?
- **Sąd Polska, której waluta od 1990 r. osłabiła się do franka szwajcarskiego o ponad 400%.** - nie informuje się, że tak zmienił się kurs oficjalny a nie kurs wolny – rynkowy. Tylko kursy walut siedmiu krajów miały rozpiętość wahań mniejszą niż 70% kursu minimalnego, przy czym **w grupie tej były waluty czterech krajów o historii krótszej niż 30 lat (Estonia, Słowacja, Czechy, Łotwa). Stopy procentowe w PLN zmieniły się od 150bps do 675 bps**

BRECHT BERTOLD I GOERING-ECKARDT WSKAZYWALI, ŻE „KTO NIE ZNA PRAWDY JEST PO PROSTU GŁUPCEM, ALE KTO ZNA PRAWDĘ I NAZYWA JĄ KŁAMSTWEM JEST KRYMINALISTĄ”

- Wyroki sądów nie podlegają ocenie merytorycznej, **generalnie nie powołuje się biegłych, aby nie podważali uzasadnień wyroków**
- Dyrektywa 2005/29 w punkcie 9. stwierdza, że „**w zakresie usług finansowych i nieruchomości, z uwagi na złożoność tych dziedzin i związane z nimi poważne ryzyko, niezbędne jest ustanowienie szczegółowych wymogów, w tym nałożenie na przedsiębiorców pozytywnych obowiązków** - Państwo tego nie zrobiło poza dyrektywami KNF
- Czasami spotyka się też **zarzut jakoby kredyty walutowe są instrumentami pochodnymi**. Warto przyjrzeć się szczegółom takiego twierdzenia i ich zgodności z prawem. **Zgodnie z dyrektywą MIFID 2004/39/WE i jej załącznikami- ani kursy walutowe, ani kredyty walutowe nie są instrumentami finansowymi pochodnymi**
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014 /65/UE z dnia 15 maja 2014 r. *w sprawie instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE* ; EU/Eli/Dir/2014/65/oj dokument32014L0065

Regulatorzy

- **Długie milczenie regulatorów i nauki**
- Szkoda, że wielu regulatorów ale i ośrodków naukowych nie zareagowało na natężoną antybankową kampanię propagandową. Wtedy nie podjęto dyskusji nad absurdalnością stosowanych zarzutów przeciw bankom. Dopiero obecnie w obliczu zagrożenia kryzysem dostrzega się refleksję :
- KNF – „Zmiana kursowa miała charakter zmiany czynnika rynkowego, niezależnej od stron umowy kredytu. Banki nie czerpały korzyści finansowych ze zmiany kursu walutowego”
- KNF – „klienci nadużywają interpretacji klauzul, frustracja ze względu na niespełnienie się ekstremalnych oczekiwań”
- NBP – „Znaczny wzrost złotowej wartości kredytu [walutowego] nastąpiłby niezależnie od sposobu ustalania kursu walutowego w tzw. klauzuli przeliczeniowej”
- NBP - „wzrost obciążeń klientów z powodu aprecjacji franka szwajcarskiego nie miał istotnego wpływu na dochody banków, gdyż (...) miały one domknętą pozycję walutową”
- NBP – „nie powinno się używać terminu abuzywny instrumentalnie, aby unikać konsekwencji ekonomicznych decyzji”.

SMART CLIENTS AND JUDGES

- Klienci uzyskują dzięki decyzjom sędziów od kilkudziesięciu tysięcy złotych do 10 mln złotych – darmowy kredyt dom za darmo i jeszcze wyposażenie kapitałowe na przyszłość
 - Klient chce porozumienia w kwestii redukcji zobowiązania w EUR ale po redukcji dalej chce spłacać zredukowaną kwotę w EUR.
 - Sąd zasądził odsetki od 100 tys **CHF**, ale według stopy ustawowej dla **PLN 10,75%**
 - Najbogatsi i najsprytniejszy spłacają w walucie korzystając z kantorów bankowych a nie banków.
 - Ci co spłacili kredyt walutowy chcą wstecznej redukcji ich walutowych zobowiązań.
 - Teraz patologie w postaci hodowania długów przy stopie 5+5,75 zaległości finansowych
-
- Opinia W.Brytanii pkt.21. Odmienna sytuacja, w której nieuczciwa część klauzuli nie mogłaby zostać wyodrębniona od pozostałej części zapisu o naliczaniu odsetek, skutkowałaby sytuacją, w której kredyt byłby kontynuowany bezodsetkowo, co mogłoby spowodować bezpodstawne wzbogacenie po stronie kredytobiorcy, w związku z czym zauważa się, że nie prowadziłyby to do ustanowienia uczciwej równowagi w relacji stron. Fundamentalnie zmieniłoby to charakter stosunku między stronami, wykraczając poza stosunek pierwotnie rozważany

WĄTPLIWE I SPRZECZNE ZE STANEM FAKTYCZNYM INTERPRETACJE SĄDÓW

- S. Interpretacja Sądu, postanowienia analizowanej Umowy, dotyczące **mechanizmu przeliczeniowego** – w zakresie, w jakim odsyłają do kursów waluty **ustalanych jednostronnie przez Bank** – naruszają granice swobody umów, gdyż sprzeczne są z naturą stosunku zobowiązaniowego, a więc Umowa spreczna jest z art. 353 1 k.c.
- **(umowa kredytowa nie ma mechanizmu przeliczeniowego, umowa zlecenia wymiany waluty nie jest umową kredytową ale transakcją bieżącą** aneks Dyrektywa 93/13 kursy walut nie naruszają interesu kredytobiorców walutowych na wolnym rynku walutowym)
- Sędzia - treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego (tu nie ma żadnej oceny, jakiej naturze stosunku lub zasadom współzycia społecznego sprzeciwia się umowa)
- **Sąd - W tym stanie rzeczy za sprzeczne z naturą umowy gospodarczej należy uznać pozostawienie w ręku jednej tylko strony możliwości dowolnej zmiany jej warunków** (strony nie zmieniają jednostronnie warunków – bo umowa jest w walucie i to klient ma swobodę kształtowania warunków dokonując wyboru ile i kiedy waluty z kredytu zamieni na potrzebne na opłacenie inwestycji złote, o kursie walutowym w transakcji wymiany realizowanej na zlecenie klienta decyduje rynek a nie bank)
- Sąd - zasada swobody umów nie zezwala na to, aby jedna strona, a zwłaszcza silniejsza ekonomicznie, mogła na etapie realizacji umowy kredytu narzucać drugiej stronie wymiar jej zobowiązań, szczególnie w zakresie podstawowych jej obowiązków wynikających z tej umowy.
- **(Ale nikt niczego nie narzucał bo umowa kredytu była w CHF i z tego klient kupował w transakcji walutowej PLN sąd myli walutę kontraktu i walutę wypłaty – patrz nawet Google)**

WĄTPLIWE I SPRZECZNE ZE STANEM FAKTYCZNYM INTERPRETACJE SĄDÓW

- **Zarzut sędziego - Kredytodawca zobowiązał się do oddania do dyspozycji Kredytobiorców kwoty podanej we frankach szwajcarskich, z tym że wypłacie miała podlegać kwota w złotych polskich, stanowiąca równowartość podanej w Umowie kwoty kredytu, wyrażonej we frankach szwajcarskich, po jej przeliczeniu według kursu kupna waluty**
 - (to się zgadza czyli tu sędzia widzi CHF i ich wymianę na złote – zgodnie ze zleceniem klienta.)
- **Ekwilibrystyka interpretacyjna - Kredytobiorcy przyjęli zaś na siebie obowiązek spłaty kredytu poprzez obciążenie ich rachunku kwotą w złotych polskich (klienci przyjęli nie spłatę kredytu w PLN lecz zakupy CHF na spłatę kredytu w CHF) , stanowiącej równowartość kwoty raty wyrażonej w walucie, do której kwota kredytu została denominowana (CHF)**
 - (kolejna ekwilibrytyka „kwota kredytu została zdenominowana – taka transakcja zdenominowania nie istnieje, kredytu walutowego nie ma potrzeby denominować bo on jest od początku w walucie)
- **Kompletnie niejasna myśl sędziego - Doszło zatem do waloryzacji kwoty udzielonego kredytu oraz wprowadzenia do Umowy dwuetapowego przeliczenia kwoty kredytu, wyrażonej w walucie obcej na złote polskie przy dokonywaniu wypłaty, a następnie rat wyrażonych w tej walucie na złote polskie w celu określenia kwoty raty do spłaty (nie ma w kredycie walutowym żadnej waloryzacji , od początku kredyt jest w walucie i spłaty według harmonogramu w walucie !!!!)**

WĄTPLIWE I SPRZECZNE ZE STANEM FAKTYCZNYM INTERPRETACJE SĄDÓW

- Sędzia najpierw napisał, że była waloryzacja (której nie było) a potem czyni zarzut - W przypadku określenia wysokości świadczenia w wyniku waloryzacji należy przyjąć, że **miernik wartości służący tejże waloryzacji (indeksacji lub denominacji), powinien być określany w sposób precyzyjny i obiektywny tak, aby było możliwe jego oznaczenie (waloryzacja kredytu w CHF na franki??? logika)**
- Sędzia - Pozostawienie jednej ze stron umowy - Pozostawienie jednej ze stron umowy **możliwości swobodnego kształtowania wskaźnika waloryzacji skutkuje w istocie brakiem określenia wysokości świadczenia**, a zatem brakiem uzgodnienia tego elementu umowy. **Możliwości swobodnego kształtowania wskaźnika waloryzacji** skutkuje w istocie brakiem określenia wysokości świadczenia, a zatem brakiem uzgodnienia tego elementu umowy.
- (nie ma waloryzacji w kredycie walutowym, uzgodniony był kredyt w walucie – zarzut jest sprzeczny z rzeczywistością gospodarczą, przepisom krajowym i międzynarodowym dotyczącym rachunkowości)
- Sędzia - nie zostało zaś ustalone, w jakiej wysokości zostanie wypłacone powodom świadczenie Banku – nie została określona kwota w złotych polskich, którą pozwany Bank miał wypłacić powodom
- **(słusznie ponieważ z kredytu bank wypłacał CHF na zakup PLN)**

WĄTPLIWE I SPRZECZNE ZE STANEM FAKTYCZNYM INTERPRETACJE SĄDÓW

- Sędzia - **rata w złotych polskich** miała być ustalana przez Bank na podstawie kursu sprzedaży waluty z Tabeli Kursów na dwa dni robocze przed datą wymagalności każdej należności Banku
- (**nie było rat w polskich złotych - wartość raty ustalana według harmonogramu spłat CHF 2 dni przed precyzyjnym terminem oznaczonym w umowie** wpłaty - dawało wybór spłaty w złotych w danym banku z rachunku bieżącego lub zakup waluty na rynku – wybór klienta)
- **Sędzia** Jednocześnie Umowa nie przewidywała żadnych ograniczeń w określaniu przez Bank kursu waluty w Tabeli Kursów (na jakiej podstawie prawnej bank miał mieć ograniczenia w określaniu kursów – jedynym ograniczeniem był rynek art. 20 Konstytucji co potwierdzają dyrektywy i mechanizmy gospodarcze)
- Sędzia zarzut – **Umowa pozostawiała zatem Bankowi dowolność w ustalaniu poziomu kursu waluty**, stanowiącej podstawę przeliczeń. Ponadto przepisy prawa w chwili zawierania przedmiotowej Umowy nie nakładały na Bank jakichkolwiek ograniczeń w tej mierze (ale dlaczego miałyby nakładać ??? granice nakładał rynek walutowy oraz przepisy karne za działanie na szkodę spółki od 3 miesięcy do 5 lat)
- Sędzia: Umowa nie przewidywała żadnych kryteriów, na podstawie których miałyby być ustalany kurs waluty w Tabeli Kursów Banku, a zatem kurs ten mógł być ustalany dowolnie
- (na podstawie jakich przepisów dla ustalania kursów walut na wolnym rynku mają być ustalone kryteria???, z jakich przepisów to wynika?)

WĄTPLIWE I SPRZECZNE ZE STANEM FAKTYCZNYM INTERPRETACJE SĄDÓW

- Sąd - stosowanie **w toku „denominacji do waluty obcej” kursu ?**, który według swego uznania wskazuje jedna ze stron umowy, może być określone jako miarodajny sposób ustalenia kursu waluty obcej na potrzeby przeliczeń.
- (co to jest „tok denominacji do waluty obcej kursu” – nie ma takiej czynności ani ekonomicznej, ani prawnej - skoro kredyt jest walutowy i określony w CHF?????)
- Sędzia - sam **mechanizm denominacji, o czym była mowa wyżej, został przez pozwany Bank skonstruowany w sposób nieuczciwy i rażąco naruszający interesy powodów, jako konsumentów**
- (ale sędzia nie określa na czym polega mechanizm denominacji kredytu denominowanego!!!)
- **Sędzia: Bank przez dowolne określenie kursu waluty stosowanego do przeliczeń walutowych na etapie wypłaty i spłaty kredytu mógł jednostronnie kształtować** wysokość zobowiązania zarówno swojego (przy wypłacie kredytu) jak i Kredytobiorcy (przy spłacie rat kredytu).
- (Fałsz zobowiązanie było zgodne z umową kredytową i harmonogramem spłat w CHF, **sąd nie odróżnia umowy kredytu i umowy zakupu lub sprzedaży walut , gdy klient nie dokonał wyboru spłaty w CHF z innego źródła**) **Sędzia: nie ma znaczenia, że stosowany przez niego kurs był kursem rynkowym**, gdyż istotna jest okoliczność, iż w przedmiotowej Umowie Bankowi zapewniono taką możliwość
- (fałsz interpretacyjny – do tego bank działał fair ale to też dla sędziego nie ma znaczenia!!! Wszyscy, którzy mają nóż też mają możliwość ale nikt ich za to nie skazuje !!!!)
- W ocenie Sądu: postanowienia te, określające sposoby wyliczenia kwoty kredytu podlegającej wypłacie i wysokości rat kredytu, stanowią postanowienia niedozwolone, a tym samym nie wiążą powodów. Przy czym, w ocenie Sądu, **wyeliminowanie tych postanowień z przedmiotowej Umowy prowadzi w niniejszej sprawie do jej upadku a więc do jej nieważności**. (sprzeczna z faktami interpretacja – kredyt denominowany jest według sędziego złotowym, a bank ma swobodę ustalania kursów prowadzi do nieważności umowy, umowy która może istnieć, ponieważ kredyt i spłaty są ustalone w harmonogramie w CHF)

WĄTPLIWE I SPRZECZNE ZE STANEM FAKTYCZNYM INTERPRETACJE SĄDÓW

- Sąd: Natomiast strona pozwana w niniejszej sprawie nie wykazała, aby powodowie mieli jakikolwiek wpływ na postanowienia umowne dotyczące mechanizmu przeliczeniowego.
- (jaki mechanizm przeliczeniowy w kredycie walutowym ??? To ekonomicznie nie ma sensu przy kredycie w walucie i wolnym rynku, z konkretnym harmonogramem spłat ????)
- Sędzia pyta i sam sobie odpowiada czy sformułowane zostały one w sposób jednoznaczny. W ocenie Sądu, postanowienia te nie spełniały tego kryterium (bez uzasadnienia)
- Sędzia: czy warunek umowny został wyrażony prostym i zrozumiałym językiem, powinien uwzględniać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności informacje udzielone konsumentowi przy zawarciu umowy oraz nie powinien ograniczać się do aspektów ściśle formalnych i językowych, a uwzględniać również konsekwencje ekonomiczne zastosowania warunku (sąd nie wyjaśnia czy umowa o kredyt jest bardziej skomplikowana niż zakup komórki)
- Sąd – interpretuje: że świadomość ryzyka kursowego to taki stan, w którym **kredytobiorca w chwili zawierania umowy kredytu ma wiedzę, jak kształtowałoby się jego zadłużenie oraz koszty obsługi spłaty kredytu w przypadku silnej deprecjacji złotówki względem danej waluty obcej**, z której kursem dany kredyt został powiązany, ale w oparciu o treść umowy kredytu, która ma zostać zawarta, a **nie przez bliżej niedookreślone symulacje**, które mogą być powiązane z jej treścią. **(czyli dla sądu informacje i symulacje banku są bliżej niedookreślone.** Wiedza na temat przyszłości jest symetryczna – obie strony mają tylko oczekiwania ale nie mają żadnej pewności, jaki będzie kurs, niemożliwy do wyprognozowania, kursy Czech i Polska różna deprecjacja – czynniki)
- Sędzia pyta: czy Bank sprostął powyższemu obowiązkowi informacyjnemu? I sam odpowiada: nie, **(ale nie określa treści takiego obowiązku, chociaż bank narzucał na kredyt walutowy o 20% wyższą zdolność kredytową)**

WĄTPLIWE I SPRZECZNE ZE STANEM FAKTYCZNYM INTERPRETACJE SĄDÓW

- Sędzia: Przez rażące naruszenie interesów konsumenta należy rozumieć nieusprawiedliwioną dysproporcję praw i obowiązków na jego niekorzyść w określonym stosunku obligacyjnym (na czym ta dysproporcja miałyby polegać – brak wyjaśnienia ?)
- Sędzia: odwołanie się do takich wartości jak: szacunek wobec partnera, uczciwość, zaufanie, lojalność, rzetelność i fachowość. (brak wskazania w czym uchybił bank ??? I na podstawie, jakich rzeczywistych mechanizmów rynkowych)
- Sędzia: bank wpływając na wysokość własnych korzyści finansowych i **generując dla Kredytobiorcy dodatkowe i nieprzewidywalne co do wysokości koszty kredytu, klauzule te rażąco naruszają zasadę równowagi kontraktowej stron na niekorzyść konsumenta**, a także **dobrze obyczajowe**, które nakazują, by ponoszone przez konsumenta koszty związane z zawarciem i wykonywaniem umowy, o ile nie wynikają z czynników obiektywnych, **były możliwe do przewidzenia**, a sposób ich generowania poddawał się weryfikacji
- (żadne koszty nie były dodatkowo generowane bo kredyt był w CHF i jego koszty również w CHF, zmiany obciążeń w złotych były jednakowo i symetrycznie nieznane dla banku (jak również stopy procentowe w PLN), zmiany kursowe wynikają z obiektywnego rynku)
- Sędzia: Dodać należy, iż dla oceny danego postanowienia na podstawie art. 385 1 k.c. **nie ma żadnego znaczenia sposób wykonywania umowy przez strony**. W okolicznościach niniejszej sprawy nie podlegało zatem badaniu i **nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia, czy pozwany Bank korzystał z możliwości, wynikających ze spornych postanowień umownych**, a więc czy ustalane przez niego kursy walut w Tabeli Kursów były zawyżone w stosunku do kursów NBP lub kursów ustalanych przez inne banki.
- (To pokazuje nadużycie w zakresie interpretacji faktów a nie sprawiedliwość i w mojej opinii nie jest to dążenie do sprawiedliwego wyroku – brak równowagi stron, obiektywizmu - kredyt za darmo/ mieszkanie za darmo – wzbogacenie jednej grupy społecznej kosztem reszty społeczeństwa???)

KOPIOWANIE UZASADNIENÍ WYROKÓW PRZEZ SĄDY – MYLENIE BANKÓW I RODZAJU KREDYTU

Przykład:

- Sąd: wpłaconym przez Powodów świadczeniem z tytułu nieważnej Umowy o kredyt hipoteczny nr XXX zawartej w dniu 22 lipca 2005 roku pomiędzy Bankiem Millennium S.A z siedzibą w Warszawie (kopiując uzasadnienie nawet nie wygumkowano fałszywej nazwy banku, rodzaju kredytu i daty jego zawarcia - adresatem miał być Deutsche Bank)
- „Kredyt jest indeksowany do CHF, po przeliczeniu wypłaconej kwoty zgodnie z kursem kupna CHF według Tabeli Kursów Walut Obcych obowiązującej w Banku Millennium w dniu uruchomienia kredytu lub transzy.”, b. § 7 ust. 1 Umowy o kredyt, o której mowa powyżej, o treści: „Kredytobiorca zobowiązuje się spłacić kwotę kredytu w CHF, ustaloną zgodnie z § 2 w złotych polskich, z zastosowaniem kursu sprzedaży CHF obowiązującego w dniu płatności raty kredytu, zgodnie z Tabelą Kursów Walut Obcych Banku Millennium S.A.”,
- **(kopiowanie standardowych wzorców, automatyzacja wyroków - błędny bank i błędny rodzaj kredytu, który był denominowany)**

ZAWSZE WARTO SIĘ ZASTANOWIĆ

Mark Twain: *Kłamstwo może podróżować przez pół świata, podczas gdy prawda zakłada buty. Prawda boli ale milczenie zabija. Granicę między prawdą i fałszem wyznacza metoda naukowa.*

- **Nic w ekonomii nie dzieje się za darmo.** Za kilkaset tysięcy klientów płacą miliony deponentów, akcjonariuszy, obligatariuszy, Państwo, pracownicy, emeryci etc.
- Książka **Y.N.Harari „Sapiens”** elity zawsze nadużywały prawa dla własnych korzyści – tym razem „**darmowe kredyty**” – potężne lobby - 800 tys ludzi w ponad 70% o wyższym wykształceniu, od premiera, ministrowie, senatorowie, posłowie, sędziowie, prokuratorzy, prawnicy, dziennikarze, bankowcy, ubezpieczeniowcy,... **A. Sadowski Centrum A.Smith’a za radość frankowiczów płacimy wszyscy**
- **Lider PiS i Minister Sprawiedliwości, Rzecznik finansowy, Praw obywatelskich, UOKiK (też Sąd Najwyższy) dokonywali sprzecznych z rzeczywistością ekonomiczną interpretacji mechanizmów gospodarczych** i prawnych, na co zwracały uwagę inne instytucje: Komitet Stabilności Finansowej, Narodowy Bank Polski, KNF, ZBP etc.
- Błędne wykładnie i nieznamość realiów gospodarczych, mechanizmów rynków walutowych implikują fałszywe interpretacje sądów

CO CZYNI PROPAGANDA ELIT – Y.N.HARARI

- Wykorzystywanie interpretacji prawa w interesie elit. Zawsze dzieje się to **pod wzniosłymi hasłami „sprawiedliwości” czasami z przymiotnikami społecznej, politycznej, historycznej, socjalnej** etc. Aby tego dokonać, trzeba daną grupę ludzi, czy instytucji w jakiś sposób **wyizolować i zdyskredytować głośząc wszem i wobec, że taka grupa stanowi źródło zanieczyszczenia relacji społecznych – bo: jest nieuczciwa, kłamie, kradnie, ma złe intencje, malwersuje** etc. **Zbrukane osoby czy instytucje łatwo jest w majestacie prawa pozbawić majątku, wywłaszczyć, obciążyć.**
- W imieniu prawa, w togach i paragrafach palono czarownice.

ZAWSZE WARTO SIĘ ZASTANOWIĆ

Mark Twain: *Kłamstwo może podróżować przez pół świata, podczas gdy prawda zakłada buty. Prawda boli ale milczenie zabija. Granicę między prawdą i fałszem wyznacza metoda naukowa.*

- **Hazard moralny (pokusa nadużycia) polega na braku dbałości o prawdę** (brak dyskusji, niepowoływanie ekspertów...), orzekanie przez sędziów nie mających dostatecznej wiedzy na temat rynków FX oraz często mających jawny konflikt interesów, nie ponoszących konsekwencji swoich orzeczeń.
- **Sądy, politycy, dłużnicy wyszarpują to sukno nie przejmując się ryzykiem destabilizacji Państwa, hamowaniem rozwoju i możliwym kryzysem**
- WAKACJE KREDYTOWE NIE POWINNY BYĆ FORMĄ SOCJALIZMU DLA ZAMOŻNYCH
- **NBP, KNF KSF – w Polsce nadużywa się pojęcia abuzywny** – sprzecznie z rzeczywistością gospodarczą, jeżeli nawet **to ochrona przekracza granice pokrzywdzenia – nieuzasadnione korzyści jednej strony** – redukcja kredytu o około 80-100%, przypadkowa i niesprawiedliwa dystrybucja – kosztem interesariuszy banków, stabilności i bezpieczeństwa systemu finansowego
- Fundamentalny dysonans między tym, co pojawia się w wyrokach sądów a rzeczywistością gospodarczą, w konsekwencji **też nierówne traktowanie kredytobiorców frankowych i złotych** oraz fałszywą interpretację przepisów i dyrektyw przez wielu sędziów.

Immanuel Kant: *imperatyw – nigdy nie wolno kłamać, bo jesteśmy kategorycznie zobowiązani do prawdy*

ZARZUTY LUMINARZY PRAWA – SPECJALIŚCI OD PRAWA BANKOWEGO NAJCZĘŚCIEJ MILCZĄ

- **udzielały kredytów w złej wierze** – nie po to, aby sfinansować mieszkania i domy kredytobiorców, ale aby wciągnąć ich w pułapkę kursów walutowych, [w Polsce brakowało finansowania na początku lat 2000 i otworzył się dostęp po 2004 do rynków finansowych] **Banki były kontrolowane przez KNF, UOKiK inne organy i nikt nie podnosił żadnych problemów dopóki nie zmienił się kurs franka, Rzecznik Finansowy skargi nadzwyczajne (wybieg – ograniczone doświadczenie w relacjach z profesjonalistami, bo wcześniej sąd nie orzekł, że umowa jest abuzywna)**
- **to nie kredytobiorcy podejmowali ryzyko kredytowania walutowego**, aby ponosić niskie odsetki, ale **banki ich bez skrępowań do tego namawiały i zwodniczo wciągały w pułapkę**, aby takie zobowiązania podjęli, [70% kredytobiorców wyższe wykształcenie, zmiana kursu o 100% a stóp % w PLN o 500%, przewidywalność ...]
- **banki wiedziały lub mogły wiedzieć**, jak będą się zmieniać kursy walut w okresie kredytowania, [a jaki kurs jutro ? , polityka NBP, NBS, kryzysy subprime, PIGS, Covid, wojna...kurs w Czechach i Polsce]
- **banki „stosowały mechanizmy manipulacji, żerujące na potrzebach i emocjach”**
- **menadżerowie w bankach działali cynicznie** i wpływali na losy setek tysięcy ludzi, [kto bronił dostępu do kredytów zagranicznych? KNF w 2008 ówczesny Prezes UOKiK wskazywał, że nie można ograniczać dostępu do kredytów walutowych, oczekiwania – Polska do Euro] ci sami menadżerowie sądzą się dziś z bankami

Rok	1997. 01.01	2021.01.01	Deprecjacja w %
CHF/PLN	2.1396	4.1533	94
CHF/CZK	20.4330	24.1975	18

9.11.2023	Deprecjacja w %
4.6180	115,83
25.49	24,74

ZARZUTY LUMINARZY PRAWA – SPECJALIŚCI OD PRAWA BANKOWEGO NAJCZĘŚCIEJ MILCZĄ

Immanuel Kant: *imperatyw – nigdy nie wolno kłamać, bo jesteśmy kategorycznie zobowiązani do prawdy*

- **banki mogły przewidzieć (lub nawet przewidywały) kursy walut** i na tej podstawie mogły oszacować ryzyko kursowe, [skuteczność przewidywań kursów, teorie, wyniki...],
- **Banki kłamią, kradną, manipulują... - a są kontrolowane przez KNF, UOKIK, URZĘDY SKARBOWE, AUDYTORÓW, SĄDY REJESTROWE, KONTROLĘ WEWĘTRZNAŁ etc**
- **banki udzielając kredytów w walutach nigdy tych walut nie miały** i nie było zobowiązań walutowych w bankach, [Hicks – bilanse]
- **przelew w złotych do dewelopera jest dowodem, że nie było zobowiązania walutowego**, [wypłata z depozytu walutowego w PLN oznacza, że nie było depozytu walutowego?]
- **banki ustalały kursy walut, bo nie istniał rynek walutowy, konkurencja, arbitraż walutowy...5000 kantorów, kilkadziesiąt banków, wiele kantorów internetowych, fintechy...]**
- **nadzór bankowy i struktury państwa nie dały gwarancji stabilności i bezpieczeństwa finansowego obywatelom [czy kupując samochód mamy gwarancje cen paliwa na 30 lat?]**
- **Wina banków – jak wina Tuska**

Rok	1997. 01.01	2021.01.01	Deprecjacja w %
CHF/PLN	2.1396	4.1533	94
CHF/CZK	20.4330	24.1975	18

9.11.2023	Deprecjacja w %
4.6180	115,83
25.49	24,74

Jakie wartości mają przyświecać ochronie konsumenta?

- Kiedy klauzula jest abuzywna(KC): **sprzeczna z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy** (niedozwolone postanowienia umowne). **Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.**
- 15 lat temu była inna doktryna orzecznicza, obyczaje i standardy umowne, a zmiany rynkowych kursów walut nie prowadziły do rażącego naruszenia interesów konsumentów
- Art.3 ust. 1 dyrektywy 93/13 wskazuje, że mogą być **uznane za nieuczciwe warunki, jeśli stoją w sprzeczności z wymogami dobrej wiary, powodują znaczącą nierównowagę wynikających z umowy, praw i obowiązków stron ze szkodą dla konsumenta**
- (Falsz prawników: celem dyrektywy 93/13 EWG jest surowe karanie banków. Wprost przeciwnie **zapisane jest przywrócenie równości stron**, a nie nierówności odwrotnej na wielką skalę, to nie ma być okazja rozdawania przez sądy mieszkań za darmo na koszt banków - de facto 30 mln klientów banków, w dużej mierze znacznie uboższych od kredytobiorców walutowych – kredytobiorcy złotowi, deponenci o mniejszej wartości depozytów – emeryci i renciści)
- **Uczciwy charakter** klauzuli umownej jest określany z uwzględnieniem **rodzaju towarów i usług, okoliczności związanych z transakcją** oraz wszelkich **innych warunków tej umowy (Dlatego aneks w Dyrektywie 93/13).**

Jakie wartości mają przyświecać ochronie konsumenta?

- »Nabywcy towarów i usług powinni być **chronieni przed nadużyciami ze strony sprzedawców lub dostawców, w szczególności przed jednostronnymi standardowymi umowami i nieuczciwym wyłączeniem z umów podstawowych praw**« np. **przed monopolistycznymi praktykami**
- (Sądy nie wskazują ani na monopolizację rynku, ani na wyłączenie praw podstawowych)
- Kodeks cywilny - **oceny zgodności postanowienia umowy z dobrymi obyczajami dokonuje się według stanu z chwili zawarcia umowy**, biorąc pod uwagę jej treść, okoliczności zawarcia umowy.
- (Żaden z wyroków nie przedstawił precyzyjnego uzasadnienia, że te kryteria zostały naruszone przez banki)
- **Zarzuty, których skutkiem jest unieważnianie umów przez polskie sądy, niemal nie występują w innych krajach o bardziej historycznie ugruntowanej gospodarce rynkowej i przestrzegającym prawie cywilnym i finansowym (Austria, Włochy, Niemcy – też korzystano z kredytów walutowych)**
- Wyrok TSUE z 18.11.2021 powtarza jak mantrę postulowaną „ochronę konsumentów”, „dobrą wiarę”, „równowagę stron”, „prosty i zrozumiały język”, „zasady współżycia społecznego”, „brak sprzeczności z dobrymi obyczajami”, „brak rażącego naruszenia interesów”, ale trudno doszukać się konkretnej interpretacji
- Koszt wpisu dla konsumenta w sprawach przeciwko bankowi - opłata stała bez względu na wartość nieruchomości/ kredytu od 2019 1000 zł, gdy przychody z tytułu wyroku idą w dziesiątki i setki tysięcy zł
- **Czy deponent nie jest konsumentem – dlaczego ma ponosić konsekwencje wyłączenia banków z majątku?**

PROPAGANDA I FAŁSZ – STOP BEZPRAWIU

Krzysztof Kalicki

- Banki nie znaty i nie mogły znać skali zmian kursów - ryzyka ani kursowego, ani prawnego (decyzje kredytobiorców wynikały z oczekiwań w tamtym czasie, spodziewanych korzyści i skłonności do ryzyka - zmiana paradygmatu orzeczniczego dopiero po 2010 roku – szczególnie od deprecjacji CHF/PLN w 2015 roku)
- Czy ktoś mógł przypuszczać, że tabele kursowe będą abuzywne tylko dla umów kredytowych i nieabuzywne we wszelkich innych rozliczeniach konsumentów?
- Banki na wolnym rynku nie mogą dowolnie ustalać kursu (analiza empiryczna tego nie potwierdza, teoria nie dopuszcza, prawo karze za działanie na niekorzyść spółki)
- TSUE nie potwierdza ocen abuzywności polskich sądów tylko ocenia skutki uznania klauzuli za abuzywnej
- Kilkaset tysięcy ludzi pomnaża swój majątek średnio o co najmniej o 50 tysięcy złotych (rezerwy na wypłaty szacowane na 200 mld PLN) - wielu nawet o miliony (można wskazać imienne dowody) . Darmowy kredyt (niespłacany kredyt) darmowe domy i mieszkania (wzrost ich rynkowej wartości o co najmniej około 100%). Koszt ponosi 30 mln interesariuszy banków – głównie najmniej zasobnych finansowo – emeryci, renciści.
- Y.W.Harari Sapiens - chciwość elit
- Emeryci, renciści, którzy składają się na darmowe kredyty dla najbogatszych kredytobiorców walutowych – nie mają za co wykupić lekarstw i żywności, nie mają środków na godne pogrzeby – ich tragedii nie dostrzegają powiększający swoje majątki beneficjenci swobodnych interpretacji przepisów przez polskie sądy – kredytobiorcy walutowi
- Epatowanie wartościami nominalnymi – nie odnoszącymi się do kapitałów jest fałszem ekonomicznym - liczne branże mają stopy zwrotu ROE, czy ROA nawet wielokrotnie wyższe (demagogia i propaganda społeczna)
- ROE sektora bankowego 2020 -0,1% , 2021 3% , 2022 5,3% , 2023 10,9% (koszt kapitału 12%)
- Banki od lat nie budują kapitału niezbędnego do finansowania rozwoju kraju – 200 mld PLN nieodpłatnego transferu do frankowiczów = utrata możliwości udzielenia około 2000 mld PLN kredytu na rozwój gospodarczy (200 mld PLN to równowartość dotacji bezzwrotnych z UE na całą transformację polskiej gospodarki.)

Arkadiusz Szcześniak

- Czy banki były świadome ryzyka prawnego?
- Fałszywa teza i argument bez uzasadnienia „znały ryzyko”
- Argument „banki zarabiały i dowolnie ustalały kursy” Fałsz
- Imperatyw przestrzegania prawa obowiązuje obie strony liczne naruszenia ustaw, standardów regulacyjnych, fałszywa interpretacja faktów, mechanizmów ekonomicznych
- Argument 30 tys. Ludzi straciło dorobek życia (Fałsz)
- Kolejne setki tysięcy płaciło znacznie wyższe raty – to doprowadziło do tragedii rodzinnych Fałsz. Raty kredytów walutowych i ich harmonogram nie zmieniały się, zmieniały się przeliczenia na PLN, bo taką politykę kursową poprowadziły banki centralne Polski i Szwajcarii.
- Zyski banków są nieuprawnione i w nadmiarze (bez jednej statystyki to potwierdzającej)
- Banki wypłaciły w 2023 roku 21 mld PLN dywidendy – fałsz wypłaciły 3 mld PLN
- Miliardy nadmiarowych zysków banków (bez uzasadnienia)
- Autor troszczy się o taksówkarzy, fryzjerów, stolarzy i artystów - ja bym dodał emerytów, rencistów i resztę z 30 mln Polaków, którzy finansują te 200 mld PLN transferowanych przez sędziów do elity finansowej kraju
- Podzielam pogląd, że zyski banków ale i kredytobiorców walutowych powinny być uczciwe – podobnie jak i straty zwykłych ludzi finansujących wypłaty tymże frankowiczom też powinny być uczciwe

PROGNOZOWANIE KURSÓW WALUT A MOŻLIWOŚĆ ESTYMACJI RYZYKA

- Koryfeusz prawa - Zarzuca bankom, że **nie miały zdolności profetycznych, co więcej wiedziały ale tę wiedzę ukryły,**
- (wbrew podstawowym **teoriom i praktykom prognozowania kursów walut (czy stóp%) dowodzącym, że jest to niemożliwe.** Taki **postulat jest jawnie niewykonalny** (a więc fałszywy) i trudno określić, czy wynika on z niewiedzy, czy **kolejnego pretekstu dla podtrzymania tezy o abuzywności kredytu w celu unieważnienia umowy i uzyskania korzyści przez określone lobby.** Z tego punktu widzenia można odnieść się do licznych teorii rynków czy teorii kursów walutowych
- Szacowaniu nieznanego rozkładu prawdopodobieństwa w oparciu o twarde, historyczne zmiany kursów z okresu poprzedzającego lub przyjmowanie różnych założeń a priori dla symulacji kursów lub modelowanie w oparciu o przyjmowane założenia dotyczące rodzaju rozkładu prawdopodobieństwa i jego parametrów, czy na krótki okres zmienność implikowaną – wszystkie te koncepcje zawodzą.
- Więcej na temat teorii i czynników **niepowodzeń modeli prognostycznych** w latach 60/70/80 pisali B.Balassa, P.A. Samuelson, J.Frenkel etc Badania wskazywały, że **odchylenia od parytetu siły nabywczej dochodzą do 25% w okresach kilkunastoletnich, a nawet cyklach 100-letnich, co podważa możliwość prawidłowego przewidywania kursów walut.**

PROGNOZOWANIE KURSÓW WALUT A MOŻLIWOŚĆ ESTYMACJI RYZYKA

- W roku 2000 M. Obstfeld i K. Rogoff wskazywali na słabą zależność kursów od czynników makroekonomicznych i nazwali to „łamiącą rozłączenia kursu walutowego”, „exchange rate disconnect puzzle”. K Rogoff podał przekonujące dowody empiryczne, że nominalne ceny produktów krajowych dostosowują się istotnie wolniej niż kurs walutowy Obstfeld M., Rogoff K.S, *The Six Major Puzzles in International Macroeconomics*
- Odchylenia kursu walutowego od teorii niepokrytego parytetu stóp procentowych można też tłumaczyć kosztami transakcyjnymi, które mogą być wyższe niż zyski z arbitrażu. Widać dużą zmienność premii w stopie swapowej. Część odchyłeń tłumaczy się efektami racjonalnej spekulacji i zachowań behawioralnych - „rational speculative bubbles. Polityka gospodarcza i zachowania kursów w okresie kryzysu walutowego są często nieliniowe powodując nieracjonalne wahania i nieprzewidywalność zmian
- Nikt nie ma wiedzy z przyszłości – kryzysy, pandemie, wojny, kryzysy, polityki pieniężne np. NBP, NBS... (krajowe stopy% też wzrosły 750%)
- Doświadczenia: Generalnie wszystkie wysiłki modelowania przyszłości kursów walutowych zawodzą od lat nawet na okresy krótkie - o długich nawet nie wspominając.

OPINIA RZĄDU WIELKIEJ BRYTANII

- Opinia rządu Wielkiej Brytanii z dnia 15 sierpnia 2018 ws. C-260/18 (Dziubak) vs jakość merytoryczna stanowiska przedstawianego przez polski rząd (MS nie brało pod uwagę opinii KNF, NBP czy BFG (czyli ekspertów) w tych sprawach

28. Przykładowo unieważnienie długoterminowego kredytu hipotecznego kilka lat po jego zawarciu mogłoby mieć istotne konsekwencje dla stabilności finansowej i być wbrew interesom pozostałych istniejących i przyszłych kredytobiorców i – ogólniej – osób trzecich⁸. Brak możliwości naliczenia przez kredytodawców odsetek od tego rodzaju długoterminowego kredytu hipotecznego wpłynęłaby na rentowność ich portfela kredytowego, a w rezultacie na możliwość udostępniania kredytów innym konsumentom. Mogłoby to skutkować wycofywaniem zobowiązań do udzielania kredytów i ograniczyć ofertę produktową na przyszłość. Byłoby to wbrew interesowi publicznemu polegającemu na stabilności systemu finansowego, w tym możliwości udzielania przez banki kredytów, oraz zapewnieniu większego wyboru dostawców i konkurencji produktów finansowych dla nowych klientów.

Przypis 8.

Mogłoby to przynieść również niekorzystne konsekwencje dla osób trzecich, w okolicznościach, gdy portfel kredytów hipotecznych kredytodawcy jest sekurytyzowany lub wykorzystywany jako zabezpieczenie, co może wówczas spowodować destabilizację rynków kredytów dla konsumentów ogółem.

Przypis 21. Odmienna sytuacja, w której nieuczciwa część klauzuli nie mogłaby zostać wyodrębniona od pozostałej części zapisu o naliczaniu odsetek, skutkowałaby sytuacją, w której kredyt byłby kontynuowany bezodsetkowo, co mogłoby spowodować bezpodstawne wzbogacenie po stronie kredytobiorcy, w związku z czym zauważa się, że nie prowadziłoby to do ustanowienia uczciwej równowagi w relacji stron. Fundamentalnie zmieniłoby to charakter stosunku między stronami, wykraczając poza stosunek pierwotnie rozważany

22. Zauważa się, że sąd krajowy jest uprawniony do zasadnego założenia, że w sytuacji braku nieuczciwego warunku przeciętny konsument, a więc taki, który był traktowany przez kredytodawcę uczciwie i zgodnie z zasadą słuszności - zgodziłby się na uczciwe oprocentowanie w toku indywidualnego negocjowania umowy". Oznacza to, że w sytuacji gdy nieuczciwa część klauzuli daje się wyłączyć na podstawie prawa krajowego, instrument kredytowy można kontynuować i może on przynosić [przychody z tytułu] odsetek, jednak należy ustalić stopę oprocentowania.

WARTO ZBADAĆ

- Kto stał za tym aby osłabić najbardziej stabilny sektor gospodarki – banki ? Kto odniósł z tego korzyść strategiczną, polityczną, ekonomiczną?
- Kto wbił klin między kredytobiorców walutowych i złotych?
- Kto stał za forsowaniem fałszywego paradygmatu orzeczniczego w MS, UOKiK, u Rzecznika Finansowego, RPO i w sądach
- Czy te osoby miały konflikt interesu?
- Kto nie dopuścił do wystąpienia do ETS opinii Komitetu Stabilności Finansowej, NBP, KNF, BP?
- Czy wysokie stopy % NBP mają na celu uzyskiwanie od klientów złotych banków środków na pokrycie zasądanych umorzeń kredytów dla frankowiczów?

